

ครูเพื่อศิษย์

ต่อ ยอด ความ คิด ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช

ต่อ ยอดความคิด
ศ.นพ. วิจารณ์ พานิช

T U D E N T

คำนำ

เรื่องครูเพื่อศิษย์ในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อมีจุดประสงค์ในการตีแผ่ความเป็นครูเพื่อศิษย์ออกสู่สาธารณะชนเพื่อเป็นการแบ่งปันประสบการณ์จากหลายๆ คนที่มีส่วนมาร่วมสร้างสรรค์ องค์ความรู้ ประสบการณ์ จากในชุมชนออนไลน์ของ Gotoknow.org เพื่อนำบันทึกเหล่านั้นมาตีพิมพ์เรียบเรียงออกมาในรูปแบบของหนังสือ ซึ่งเป็นการง่ายต่อการประชาสัมพันธ์เผยแพร่องค์ความรู้ใหม่ๆ ประสบการณ์ดีๆ ที่ครูดี ทำเพื่อศิษย์ ครูที่เป็นแบบอย่างที่ดีที่คุณควรยกย่องสรรเสริญเพื่อไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และในการทำเป็น E-book สามารถกระจายออกสู่ผู้อ่านได้อย่างทั่วถึง และมากที่สุด เพราะเป็นสื่อที่ออนไลน์ซึ่งจะทำให้การเหลื่อมล้ำทางความรู้ลดน้อยลง

สุดท้ายนี้หวังว่า หนังสือเล่มนี้สามารถมีส่วนช่วยในการผลักดันให้ครูไม่ว่าจะเป็นครูจากที่ไหน ครูที่เป็นอาชีพหรือ คนที่มีจิตวิญญาณที่เป็นครูที่ในสังคมไม่ได้เห็นถึงหรือมองข้าม ได้ถูกมองเห็นเป็นบุคคลสำคัญในสังคม ทำให้บุคคลเหล่านั้นเป็นคนที่ควรได้รับการยกย่อง รวมถึงเป็นการหล่อหลอมจิตใจให้คนในสังคมมองเห็นถึงสิ่งเล็กๆ ที่เรียกว่าครูเพื่อศิษย์มาเป็นบรรทัดฐานในสังคมเพื่อให้สังคมน่าอยู่ยิ่งขึ้น

สารบัญ

หมวดที่ 1 “ครูเพื่อศิษย์” คือใคร 5

หมวดที่ 2 ตัวอย่างครูเพื่อศิษย์ในประเทศไทย 17

หมวดที่ 3 “ครูเพื่อศิษย์” ทำอะไรบ้าง 29

หมวดที่ 4 ช่วยกันสนับสนุน “ครูเพื่อศิษย์” ได้อย่างไร 41

หมวดที่ 5 ครูที่กำลังบำเพ็ญเพียรไปสู่ความเป็น
“ครูเพื่อศิษย์” ควรทำอย่างไร 53

TEACHER

หมวดที่ 1

“ครูเพื่อศิษย์” คือใคร

F O R S T U D E N

บันทึกที่ 1

คนเป็นครู

บันทึกที่ 2

ครูดี “ครูเพื่อศิษย์...”

คนไม่มีราก

<http://gotoknow.org/blog/neo-humanist/305172>

ปภังกร วงศ์ชิดวรรณ

<http://gotoknow.org/blog/thai-educated/181354>

การมีครูที่มีความรู้สูง... ไม่จำเป็นเท่า
การมีคนที่เหมาะสมแก่การเป็น “ครู” มาทำหน้าที่
เป็นครูจึงไม่ใช่ว่าทุกคนที่อยากเป็นครูจะ
เป็นครูที่ดีได้เพราะผู้ที่จะเป็นครูได้เต็มความ
หมายของคำว่า “ครู” ต้องมีคุณสมบัติพื้นฐาน
อย่างน้อย 3 ประการ คือ

- * มีคุณธรรม จริยธรรมที่สมบูรณ์
- * มีบุคลิกภาพที่เข้มแข็ง ตระหนักและเชื่อมั่นในความดีอย่างสม่ำเสมอทั้งต่อบุคคลและสังคม
- * มีความเป็นผู้นำที่ประกอบด้วยความไม่เห็นแก่ตัว

ครูดีครูเพื่อศิษย์จะต้องเป็นครูที่มีจิตที่จะ
“พัฒนา” จิตของตน
ครูดี จะรู้จักพัฒนาจิตตน “เพื่อศิษย์”
เพื่อครูนั้นต้องมีหน้าที่ “พัฒนาจิต” ของลูก
ศิษย์ให้เข้าถึง “ปัญญา”

ครูนั้นถ้าให้ความรู้ให้เท่าไรก็ไม่พอ ให้
เท่าไรศิษย์ก็ไม่มีความรู้หมด แต่ถ้าครูนั้นพัฒนา
จิตของตนให้หมดจิตก็จะสามารถพัฒนาศิษย์
ให้มี “ปัญญา” ศิษย์ที่มีปัญญาจะสามารถเอา
ตัวรอด เพราะรู้ลัด แทะตลอดทั้งเหตุที่มีแห่ง
ความรู้ การเกิดขึ้นและดับไปแห่งความรู้นั้น

ครูดีจึงจำเป็นต้องพัฒนาจิตของตน
ให้เข้าถึง “ปัญญา” ทั้งปัญญาที่เกิดจากการ
ฟัง (สุตตมยปัญญา) ปัญญาที่เกิดจากการคิด
(จินตมยปัญญา) และปัญญาหยั่งลึกที่เกิดขึ้น
สมาธิในจิตอันประภัสสร (ภาวนามยปัญญา)

ครูดี ครูเพื่อศิษย์จึงจำเป็นต้องใช้ “ความรู้”
เพื่อพัฒนาจิต

ครู ต้องมีความรู้

ครูดี ต้องมี “ปัญญา”

ครูเพื่อศิษย์ ต้องสามารถเป็นที่พึ่งพาให้ลูก
ศิษย์สร้าง “ปัญญา” ที่แท้จริง...

ครูดี

<http://gotoknow.org/blog/pbrupt551001/194480>

ปภัทกร วงศ์ชิด

<http://gotoknow.org/blog/thai-educated/346631>

ครูอาชีพหมายถึง ครูที่เป็น ครูด้วย ใจรักมีความพร้อมในทุกๆ ด้านที่จะเป็นครู ประพฤติตัวดีวางตัวดีเอาใจใส่และดูแลศิษย์ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิตวิญญาณของความเป็นครู “ครูอาชีพ” หรือจะยึด “อาชีพครู” เพื่อตนเองดี

ครูหรืออาจารย์เป็นบุคคลที่สังคมนี้ สมมติให้เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ซึ่งหลักประกันว่า ครูมีความรู้เพียงพอที่จะ ถ่ายทอดความรู้นั้นก็คือ “ปริญญา” อันเป็น ปริญญาที่ได้มาจากการจำเรียนเขียนอ่านครูจึง มีหน้าที่ถ่ายทอดความรู้แห่งการจำเรียนเขียน อ่านนั้นให้แก่

“ลูกศิษย์”

ความดีเป็นสิ่งที่ครูพึงกระทำให้กับศิษย์ ความดีจึงเป็นวิถีชีวิตของบุคคลที่ได้ชื่อว่าเป็น “ครู”

บันทึกที่ 5

การศึกษา : ครู

บันทึกที่ 6

ครูเพื่อศิษย์

blessings

<http://gotoknow.org/blog/world-knowledge/315299>

ครูดีต้องกตัญญู ครูดีต้องแสดงความกตัญญูให้ศิษย์เห็น ครูที่ดีจะต้องทำตนเป็นตัวอย่างให้นักเรียน นักศึกษาของเขาดูเพราะเพียงแค่ว่าพูดว่ากตัญญูนั้บร่อย นั้บหมึ้นครั้งนั้นไม่สำคัญเท่าการกระทำให้ดูเพียงหนเดียว เมื่อครูกตัญญูต่อพ่อแม่ ศิษย์ก็จะกตัญญูต่อพ่อแม่เหมือนกับที่ครูทำเกิดมาเป็นครู ต้องทำดีให้ศิษย์ดู ให้เป็นเยี่ยงและเอาอย่าง ครูต้องทำดีมากกว่าพูดดี แล้วศิษย์นั้นก็จะทำดีอย่างที่ครูทำ

ละอ่อนพาย

<http://gotoknow.org/blog/teacher-pai/352384>

ครูเป็นผู้ให้ความรู้ครูเป็นผู้ให้ประสบการณ์ชีวิตครูเป็นผู้สร้างคนดีแก่สังคม ครูเป็นผู้เสียสละเวลาเพื่อสอนคนให้ เป็นคน

บันทึกที่ 7

ครูเพื่อศิษย์

บันทึกที่ 8

ครูเพื่อศิษย์

คุณครูฟ้าใส

<http://gotoknow.org/blog/ku-ku-ku/352515>

ครูเพื่อชีวิต

<http://gotoknow.org/blog/jathor/352540>

ครูคำนี้มีความหมายยิ่งใหญ่มากกว่าจะกล่าวเป็นคำพูด ครูไม่ใช่เพียงแค่สอนให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้เท่านั้น ครูคือคนที่คอยชี้ นำแนะแนวทางในการดำเนินชีวิตในวันข้างหน้า ในวันที่เด็กต้องการกำลังใจ หรือ กำลังปล้มลงในชีวิต ในช่วงระหว่างที่ตัวของฉัน ได้มีโอกาสเรียนหนังสือตั้งแต่อนุบาลจนถึงระดับมหาวิทยาลัยนั้นครูทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ อบรมสั่งสอนในทุกๆด้าน ล้วนแล้วแต่เป็นครูในดวงใจ ทุกคน เพราะ ครูทุกคนก็มุ่งหวังให้นักเรียน เป็นผู้ใหญ่ในวันข้างหน้าที่ดี จนในวันนี้ดิฉันก็ได้มีโอกาสในงานด้านนี้เหมือนกัน

ครูคือ ผู้ให้ ครูคือ ผู้สั่งสอนนักเรียนในด้านการศึกษาและ อบรมบ่มนิสัยเพื่อให้ศิษย์นั้นเป็นคนดีของสังคมและประเทศชาติ เพื่อให้ศิษย์อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและบำเพ็ญประโยชน์ให้แก่สังคม ครูไม่ได้หวังอะไรที่เป็นเงินทองจากศิษย์ ดังนั้นเราเป็นศิษย์ก็ควรจะทำในสิ่งที่ครูเคยสั่งสอนมาเพื่อครูไม่ผิดหวังในสิ่งที่เราได้กระทำลงไป

บันทึกที่ 9

ครูเพื่อศิษย์

star dust

<http://gotoknow.org/blog/wanna-be-teacher/352554>

ครูเพื่อศิษย์คือ ครูที่อุทิศชีวิตการสอน เพื่อให้เด็กเป็นคนดีเป็นคนเก่ง สอนวิธีเอาตัวรอดเป็นคนดี มากกว่าสอนให้เป็นคนเก่ง และเป็นที่พึ่ง ที่ปรึกษาได้ตลอดเวลา ให้ความเท่าเทียมกับลูกศิษย์ทุกคน ไม่ลำเอียงรักเด็กเก่งเกลียดเด็กอ่อน

บันทึกที่ 10

ครูเพื่อศิษย์

tummasu

<http://gotoknow.org/blog/smallteacher/352601>

ครูจะต้องเป็นครูที่มีความรอบรู้ในทุกๆ ด้าน ครูจะต้องรู้จักพัฒนาตนเองในทุกๆ ด้าน “เพื่อศิษย์” ครูจะต้องมีหน้าที่ ให้ความรู้ อบรม บ่มนิสัย ให้ศิษย์เป็นคนที่มีความรอบรู้ในทุกๆ ด้าน คำว่าครูนั้นเป็นคำที่ยิ่งใหญ่ มีค่ามากมายมหาศาลเหลือเกิน แต่คนส่วนใหญ่พูดกันจนติดหูกว่า ครูนั้นเป็นเรือจ้าง แต่ในปัจจุบันนี้มันไม่ใช่เลยในความคิดของฉัน ที่จะเรียกครูว่าเป็นเรือจ้าง เราควรจะเรียกครูว่าเป็น “เรือรบ” ต่างหากเล่า !

บันทึกที่ 11

ครูเพื่อศิษย์

Grenadine

<http://gotoknow.org/blog/grenadine/352620>

ครูอาชีพ หรือจะยึดอาชีพครูเพื่อตนเอง ดีการเป็นครูเพื่อศิษย์นั้นเป้าหมายในชีวิตและเส้นทางชีวิตนั้นการเดินทางที่ ไม่มีสิ้นสุดไม่มีจุดจบหรือจุดสิ้นสุด ในความเป็นจริงแล้วการเป็นครูเพื่อศิษย์นั้น ไม่ต้องให้ใครตั้งไม่ต้องให้ใครยกย่องตัวเราเองเป็นคนกำหนด เป็นคนตั้งปณิธานเป็นคนลงมือทำอย่างมุ่งมั่น แล้วผลดีต่างๆ ก็จะมาเอง สำหรับฉันการเป็นครูเพื่อศิษย์นั้นไม่จำเป็นว่าต้องบอกหนังสือเพียงอย่างเดียวเราสามารถที่จะเป็นคนลงมือปฏิบัติ การจัดการเรียนสอนเพื่อนักเรียนหรือลูกศิษย์ของเราเอง ในอดีตความสัมพันธ์ของครูประจำชั้นจะเปรียบเสมือนผู้ปกครองคนที่สอง ต้องคอยดูแลเอาใจใส่อบรมสั่งสอนช่วยแก้ปัญหา และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับบ้าน อันเป็นผลทำให้ครูและโรงเรียนได้รับความศรัทธาพร้อมทั้งมีบุญคุณต่อนักเรียนและครอบครัว

บันทึกที่ 12

ครูเพื่อศิษย์

ครูเหนือเมฆ

<http://gotoknow.org/blog/kruhnoumeak/353125>

“ครูเพื่อศิษย์” คือครูที่เสียสละเวลาของตนเองเพื่อศิษย์ ในเวลาที่ศิษย์นั้นเกิดปัญหา ครูจะคอยให้คำปรึกษาด้วยความรัก ความห่วงใย คอยใส่ใจ ด้วยความจริงใจ ด้วยความเป็นมิตร เป็นที่พึ่งพาและวางใจของศิษย์

ณัฐวรรณ

<http://gotoknow.org/blog/good-teacher/353340>

คำว่าครูเพื่อศิษย์ในฐานะที่เป็นครูสำหรับฉันคงหาความหมายไม่เจอเพราะชีวิตฉันเพิ่งเริ่มต้นกับคำว่าครูเพิ่งเรียนที่จะเรียนรู้ความเป็นครูเพื่อสอนคนให้มีความรู้ อย่างที่ฉันเคยได้ความรู้จากครูหลายท่านจากประสบการณ์ที่เป็นนักเรียน

แต่คำว่าครูเพื่อศิษย์ในฐานะที่เป็นนักเรียนพอจะเข้าใจความหมาย คำว่า “ครู” ในความคิดของนักเรียนคือคนที่ถ่ายทอดความรู้ใหม่ประสบการณ์ใหม่จากทั้งใน ห้องเรียน และนอกห้องเรียนการเป็นครูเป็นไปได้ไม่ยากแต่การเป็นครูที่ดีนั้นยาก ครูที่จะให้นักเรียนรักเคารพ และนับถือได้นั้นต้องผ่านประสบการณ์มากมาย

อรุณสาร 2

<http://gotoknow.org/blog/pratumtong/353547>

ครูคือคนที่คอยให้ความรู้
นำไปสู่นาคตที่สดใส
ให้ความรักและให้ความหวัง
เอาใจใส่ทุกเรื่องที่เป็นเรา
ครูที่ดีทำได้ไม่มีหมด
อนาคตของศิษย์ไม่มีเหงา
คอยอบรมบ่มนิสัย คอยขัดเกลา
ไม่โง่งเงลาเพราะครูนั้นคอยติเตือน
ครูที่ว่าทั้งสอง คือ พ่อ แม่
จะคอยแก้ปัญหาหามาให้เชื่อน
หาใครเล่ามาเปรียบจึงจะเหมือน
อย่าลืมเลือนครูนั้น พ่อ แม่ เรา

เมืองหมอก

<http://gotoknow.org/blog/apple-firststep/353535>

มดส้ม

<http://gotoknow.org/blog/teacherinthefuture/352598>

คำว่า ครู เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่และมีความหมายสำหรับฉันมากเป็นสิ่งที่ควรเคารพนับถือรองจากพ่อและแม่

ครูสำหรับฉันแล้วหมายถึง ผู้ถ่ายทอดผู้ให้ความรู้ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ผู้ที่ควรแก่การเคารพยกย่อง ผู้ที่อยู่ด้วยแล้วมีความสุข ผู้ที่คอยให้ความช่วยเหลือไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ในเนื้อหาและ ประสบการณ์ เพื่อให้เราได้เรียนรู้จากท่าน ถึงแม้ว่าจะเป็นอาชีพที่หนัก เพราะต้องวางแผนออกแบบจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน ทำสื่อการเรียนการสอน เนื่องจากผู้เรียนมีความแตกต่างกันในเรื่องของทักษะความรู้หรือทักษะ ประสบการณ์ และต้องมีความอดทนสูงต่อสถานการณ์ต่างๆ ได้เป็นอย่างดี แต่การเป็นครูที่ดีสำหรับศิษย์นั้น บางคนอาจคิดว่าง่ายและบางคนอาจคิดว่ายาก แต่สำหรับฉันการเป็นครูที่ดีสำหรับศิษย์เป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะการที่จะทำให้ศิษย์เคารพรักนับถือตนเองได้นั้น ต้องทำตัวเองให้เป็นตัวอย่างที่ดีก่อน เสียสละเพื่อส่วนรวมทุ่มเททำงานให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ไม่ใช่ทำแต่เพียงเพื่อให้ได้รับเงินเดือนเท่านั้น แต่ทำเพื่อให้ศิษย์ได้รับความรู้อย่างเต็มที่ ทั้งเนื้อหาและประสบการณ์

ครูเพื่อศิษย์เป็นครูที่มีความเสียสละไม่ว่าจะเป็นการเสียสละทั้งกาย หรือเวลาที่มีความอดทนและเป็นผู้ที่มีจิตใจโอบอ้อมอารี คอยอบรมสั่งสอนให้ศิษย์นั้นเป็นคนดีมีคุณธรรมศีลธรรมที่ดีงามและอยากเห็นศิษย์ได้ดี

ดอกบัวขาว

<http://gotoknow.org/blog/spirityo/353306>

สาวเมื่อน่าน

<http://gotoknow.org/blog/disney/354662>

คำว่า “ครู” ยิ่งใหญ่นัก ครูไม่ใช่มีหน้าที่เพียงแค่สอนและให้ความรู้แก่เราเท่านั้นแต่ครูยังให้ความรัก ให้ความรู้ คอยอบรมสั่งสอนศิษย์ให้เป็นคนดี ครูเปรียบเสมือนแม่คนที่ 2 แม่ครูเหนื่อยยากลำบากสักเพียงใด ครูไม่เคยท้อไม่เคยบ่นศิษย์แต่ละคนที่ครูสอน นักร้อย นัพัน ครูจำได้แทบทุกคน ครูยังเป็นทั้งเพื่อนทั้งพี่ที่ให้คำปรึกษาเวลาเรามีปัญหา

ครูนั้นก็เปรียบเสมือน “เรือ” ที่ช่วยนำพา ลูกศิษย์ไปให้ถึงฝั่งฝันโดยไม่หวังผลตอบแทนใดๆ จากศิษย์ทั้งสิ้น แม้ว่าอาชีพครูนั้นจะเป็นอาชีพที่ได้ค่าตอบแทนน้อย แต่ถือได้ว่าเป็นอาชีพที่มีเกียรติอย่างสูง อาชีพไหนก็ไม่สามารถที่จะทัดเทียมได้

คำว่า “ครู” คือ ผู้ให้ ผู้เสียสละ แต่หลาย ๆ คนลืมนึกไปว่าครูคนแรกของเรา คือ พ่อแม่ ที่คอยอบรมสั่งสอน เลี้ยงดูเอาใจใส่เรา เป็นครูที่สอนเราพูดเป็นครั้งแรก ก่อนที่เราจะก้าวไปสู่ครูคนที่สอง

ครูคนที่สองคือ ครูบาอาจารย์ที่ทุกคนเคารพนับถือในโรงเรียนที่อบรมบ่มนิสัยขัดเกลาให้นักเรียนทุกคนเป็นคนดีของพ่อแม่ และทุกคนในสังคม ทำให้รู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน มีความเห็นอกเห็นใจกันมีความกตัญญูต่อพ่อแม่ มีความรับผิดชอบต่อส่วนร่วมให้คำปรึกษากับเด็กได้ทุกอย่าง เรื่อง

ครูเพื่อศิษย์ท่านนี้เป็นครูที่มีความรู้ความสามารถในทุกๆ ด้าน ท่านยังเก่งในด้านวิชาการ ท่านยังสามารถพัฒนาตัวเองในทุกๆ ด้านเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนักศึกษา ท่านยังเสียสละเวลาว่างให้กับลูกศิษย์ได้เสมอ ไม่เพียงแต่การให้ความรู้ มีหน้าที่อบรมสั่งสอนให้ศิษย์เป็นคนดีเท่านั้น แต่ท่านยังช่วยเหลือศิษย์ได้ทุกเรื่อง และจะเก็บความประทับใจและความรู้สึกดีๆ ที่มีต่ออาจารย์ท่านนี้ไว้ในใจตลอดไป

ครูดี

<http://gotoknow.org/blog/pbrupt551001/199875>

ไข่มุกสีขาว

<http://gotoknow.org/blog/next-step/352696>

ครูคือ ผู้ที่จุดดวงประทีปทางปัญญาให้
แก่ศิษย์ เพื่อให้ศิษย์พ้นจากความมืดคือ ความ
ไม่รู้ โดยพยายามประคับประคอง ส่งเสริมให้

ศิษย์เจริญก้าวหน้า
ในทุกวิถีทาง ฉะนั้น
ครูที่แท้จริงคือ ผู้
ให้ สำหรับ ศิษย์
โดยไม่มีขอบเขต
จำกัด ทั้งนี้เพราะ
หัวใจและวิญญาณ
ของครูบรรลूसิ่ง 3
ประการ คือ ปัญญา
กรุณา และบริสุทธิ์

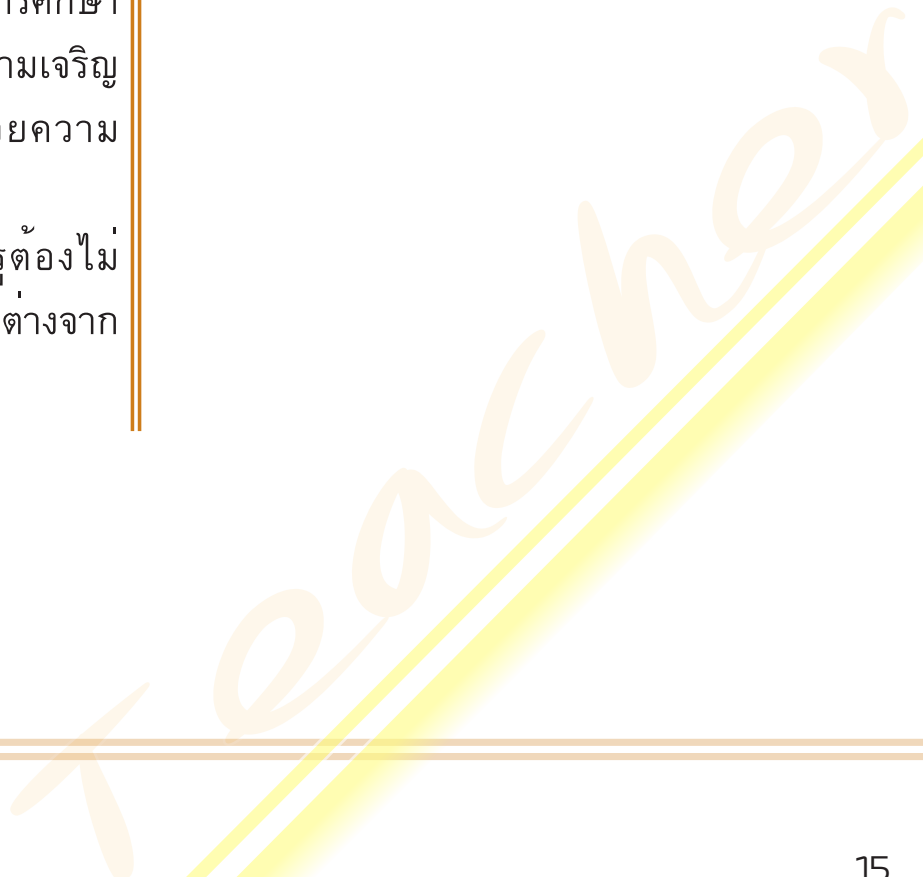

ครูต้องเสียสละ อดทนต่ออุปสรรค ให้การศึกษา
ให้คำแนะนำและส่งเสริมบุคคลให้มีความเจริญ
งอกงามในการเรียนรู้ต่อเยาวชนด้วยความ
จริงใจและบริสุทธิ์ใจ

ครูทุกคนต้องนึกว่าตนเป็นครูต้องไม่
หยุดเรียนรู้หาก “หยุด” เรียนรู้ ก็คงไม่ต่างจาก
การหมดคุณค่าของความเป็นครู

ผู้ที่ เป็นครูจะต้องถือเป็นหน้าที่อันดับ
แรกที่จะต้องให้การศึกษา คือสั่งสอนอบรม
อนุชน ให้ได้ผลแท้จริง

ทั้งในด้านวิชาความรู้ ทั้งในด้านจิตใจ
และความประพฤติ
ทั้งต้องคิดว่า งาน
ที่แต่ละคนกำลังทำ
อยู่นี้ คือเป็นความ
ตายของประเทศ
เพราะอนุชนที่
มีความรู้ความดี
เท่านั้นที่จะรักษา
บ้านเมืองไว้ได้

FOR STUDENT

TEACHER FOR

หมวดที่ ๒

ตัวอย่างครูเพื่อศิษย์

ในประเทศไทย

หมวดที่ 2 ตัวอย่างครูเพื่อศิษย์ ในประเทศไทย

บันทึกที่ 1 ครูเพื่อศิษย์

ปาย...เมืองในฝัน

<http://gotoknow.org/blog/nied/352741>

ดิฉันขอยกตัวอย่างครูท่านหนึ่ง ชื่อ ครูจำเนียร งามสงวน ท่านเป็นครูที่เพิ่งมาบรรจุใหม่ตอนดิฉันเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเมืองแปง ซึ่งเป็นโรงเรียนแรกที่ท่านได้มาบรรจุท่านเป็นคนใจดี ใจเย็น สิ่งหนึ่งที่ท่านย้ำกับลูกศิษย์ทุกคนเสมอ คือการรู้จักฟังตนเองก่อนที่จะฟังคนอื่น ให้ตั้งใจเรียนและอ่านหนังสือมากๆ นั้นเป็นสิ่งที่ดิฉันจำได้ไม่มีวันลืมจนถึงทุกวันนี้ถึงแม้บางครั้งนักเรียนจะดื้อมากและไม่ค่อยตั้งใจเรียนแต่ท่านก็อดทนและตั้งใจสอนลูกศิษย์เสมอและทุ่มเททุกอย่างเพื่อลูกศิษย์และคอยช่วยเหลือลูกศิษย์อยู่เสมอไม่ว่าลูกศิษย์จะผิดพลาดมาขนาดไหน ท่านก็คอยให้กำลังใจ ในเทศกาลสงกรานต์ที่ผ่านมาดิฉันและเพื่อนๆ ได้พากันไปรดน้ำดำหัวท่านเพื่อแสดงความเคารพและขอพรจากท่านและปฏิบัติเช่นนี้ติดต่อกันมาหลายปีและสิ่งที่ท่านยังย้ำอยู่เสมอคือ อ่านหนังสือเยอะๆ นะครูจำเนียรงามสงวนคือ ครูที่ทำเพื่อศิษย์จริงๆ

บันทึกที่ 2 ครูเพื่อศิษย์

เวทาดำเนินดิน

<http://gotoknow.org/blog/love-teacher/352421>

ครูที่ผมประทับใจมากที่สุดก็คงจะเป็นครูตอนที่สอนผมตอนสมัย มัธยมตอนปลาย อาจารย์ท่านนี้ชื่อ อาจารย์ธนัท ท่านเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาประจำห้องเรียนผม เวลาว่างพักเที่ยงผมมักจะไปนั่งเล่นหมากรุกกับท่านถือว่าเป็นการผ่อนคลายและแลกเปลี่ยนความรู้ และแนวคิดของอาจารย์ ตอนผมอยู่กับท่านท่านก็แนะนำในเรื่องต่างๆ มากมายล้นมีแต่ความรู้ทั้งนั้น และยังให้แนวทางในการดำเนินชีวิตในวันข้างหน้าอีกด้วย โดยใช้หมากรุกมาเปรียบเทียบ ท่านได้กล่าวไว้ว่า “หมากรุกยังต้องคิด หมากรุกชีวิตจะไม่คิดได้ไง” ท่านพูดแบบนี้ เพื่ออยากจะบอกผมว่าการดำเนินชีวิตในวันข้างหน้า ควรที่จะคิดก่อนทำ คิดก่อนที่จะก้าวเดิน ผมก็จดจำและก็ภูมิใจกับคำพูดที่ท่านได้พูดสอนไว้

บันทึกที่ 3 ครูเพื่อศิษย์

ARIS

<http://gotoknow.org/blog/aris-herf/353323>

ครูในอุดมคติฉัน ชื่ออารีย์ รัตนชาติ เป็นครูสอนวิชาสังคมศึกษา และเป็นครูที่ปรึกษาตอนอยู่ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 นอกจากนี้ยังเป็นคุณครูฝ่ายปกครองนักเรียนด้วยครู อารีย์ รัตนชาติ เป็นครูที่มีความอดทน และมีความตั้งใจสูง ครูจะใส่วุ้นตาและสวมเสื้อผ้ามีดขีดเสมอ เวลาครูดูพวกเรา พวกเราก็มักจะก้มหน้าและเงียบ ไม่รู้ว่าฟังกันอยู่หรือเปล่า ครูเป็นเหมือนเพื่อนที่ดีคนหนึ่ง พวกเราจะมีห้องส่วนตัว ห้องนั้นจะเต็มไปด้วยหนังสือต้นไม้และของสะสมเก่าๆ ที่มีอยู่ในสมัยก่อนหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ภูมิปัญญาชาวบ้าน”

ครูเป็นคนเอาใจใส่พวกเรามาก ทุกเดือนจะมีการตรวจผม รองเท้า เล็บ และเสื้อผ้าก่อนที่จะมีการตรวจครั้งใหญ่ พวกเราถึงกับเบื่อไปตามๆกัน ครูดูเป็นคนใจร้าย แต่จริงๆแล้วไม่ใช่ แค่มากกว่าปกติเล็กน้อยเท่านั้นเอง

บันทึกที่ 4 ครูเพื่อศิษย์

nakatan

<http://gotoknow.org/blog/nakatan-firststep/353528>

ครูเพื่อศิษย์คนนี้ที่ไม่ลืมครูง่ายๆ แต่มีความหมายล้าลึกจะมีครูสักกี่คนที่สามารถทำเพื่ออุดมการณ์ความเป็นครูที่แท้จริงที่ยอมทุ่มเทเพื่อศิษย์เพื่อให้ศิษย์ไปถึงจุดมุ่งหมาย

ครูท่านนั้นที่ผมไม่เคยลืมและยังคิดถึงเสมอคือ ครูต่ายที่สอนผมตอนที่ผมเรียนอยู่มัธยมศึกษาตอนต้นครูต่ายท่านสอนวิชาคณิตศาสตร์ท่านสอนสนุกและเกี่ยวเชิญศิษย์มาก ตอนที่ผมเริ่มเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นต้นผมและเพื่อนๆ อีกหลายคนไม่ชอบวิชาคณิตศาสตร์มากและไม่อยากเรียนทำให้ออนวิชาคณิตศาสตร์มาก แต่พอเริ่มมาเรียนกับครูต่ายท่านจะมีเทคนิคต่างๆสอนสนุกสนานและที่อีกอย่างคือท่านใจดีมากไม่เคยดุลูกศิษย์เลยท่านรู้ว่าผมและเพื่อนๆ เรียนอ่อนในวิชาคณิตศาสตร์ท่านจึงเกี่ยวเชิญผมมากโดยท่านจะสอนเพิ่มนอกเวลาที่เรียนในคาบคือจะสอนในเวลาพักเที่ยงและคาบที่ว่างไม่มีเรียนท่านก็จะให้ทำแบบฝึกหัดและอธิบายข้อที่ไม่เข้าใจโดยจะให้ทำบ่อยๆ จนทำให้ผมและเพื่อนๆ หลายคนหันมาชอบวิชาคณิตศาสตร์และสามารถสอบได้เกรด 4 ถึงแม้ในตอนนั้นผมไม่ค่อยมีเวลาไปเยี่ยมท่านที่โรงเรียนเดิมแต่ผมก็ยังคิดถึงและเคารพท่านตลอดเวลาคับ

ครูอำไพ ครูคนนี้เป็นครูที่ดูแลเด็กเล็ก ชั้นเตรียมอนุบาล ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์เด็กเล็กแห่งหนึ่ง ที่อยู่แถวบ้านของข้าพเจ้า อันที่จริงข้าพเจ้าก็จำไม่ได้หรอก ว่าข้าพเจ้าเคยเรียนกับครูคนนี้ เพราะในสมัยนั้นช่วงอายุตอนนั้นข้าพเจ้าก็จำอะไรไม่ได้

แต่มีแม่ของข้าพเจ้าที่บอกกับข้าพเจ้าว่า ครูคนนี้ได้ดูแลข้าพเจ้าดีมาก ตอนนั้นข้าพเจ้าน้ำหนักไม่ถึงเกณฑ์ ไม่ชอบทานข้าว ข้าพเจ้าตัวเล็กมาก แล้วครูอำไพคนนี้แหละที่จะดูแลข้าพเจ้า แม่บอกว่าครูอำไพรักข้าพเจ้ามาก ทุกอาทิตย์ครูจะคอยมาเยี่ยมข้าพเจ้าที่บ้าน แล้วจะมีไข่ 1 แผง แล้วก็นมมาให้ข้าพเจ้าตลอด เพราะครูอยากให้ข้าพเจ้าทานข้าวเยอะๆ จะได้แข็งแรงแล้วโตเร็วๆ

ข้าพเจ้าเรียนกับ ครูอำไพที่โรงเรียนแห่งนี้แค่ ระดับเตรียมอนุบาล ข้าพเจ้าไม่เคยจำครูได้เลย แต่ครูอำไพเวลาเจอข้าพเจ้าที่ไหน ก็ทักทายข้าพเจ้าตลอดเวลา สำหรับข้าพเจ้าก็พอรู้จักครูบ้าง จากที่แม่ข้าพเจ้าเคยเล่าให้ฟัง ตั้งแต่นั้นมา เวลาข้าพเจ้าเจอครูอำไพที่ไหน ข้าพเจ้าก็ไหว้ทักทายสวัสดิ์ครูอำไพคนนี้ตลอด

ครูเป็นแบบอย่างที่ดีของดิฉันคือ ครูอนันท์ ชุ่มใจ ได้สอนวิชาภาษาไทยและคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ซึ่งเป็นวิชาที่เรียนแล้วสนุกมาก และเป็นเด็กที่เรียนได้ที่ 1 ของห้อง ครูอนันท์จะมีเทคนิคในการสอนที่ให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย เช่น สอนคำศัพท์ภาษาไทยที่ดิฉันจดจำได้แม่นมาก คือ ขโมย จะไม่มีสระอะ เพราะสระอะถูกขโมยไปแล้ว (ขะโมย)...

ครูเดือนใจ ทรานนท์ สอนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (สปช) เป็นพื้นฐานของวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีซึ่งวิชานี้เป็นวิชาที่ครูสอนสนุก ทำให้เราสนุกกับการเรียน ซึ่งทำให้ดิฉันถนัดและได้ดีในด้านนี้และเป็นครูสอนวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี

บันทึกที่ 7 ครูเพื่อศิษย์

sainamphueng

<http://gotoknow.org/blog/teacher-innovation/353510>

ครูเพื่อศิษย์ที่ในโรงเรียนนั้น ฉันขอให้กับคุณครูบุญธรรม เล่าเหล็กพลี ตอนนั้นท่านยังเป็นครูสอนอยู่โรงเรียนบ้านถ้ำผาลาด อ.เขียงคำ จ.พะเยา ท่านเคยเป็นครูที่ปรึกษาเมื่อตอนฉันเรียน ม.ต้น ฉันได้เรียนภาษาอังกฤษกับท่านตั้งแต่เรียน ป.5 จนถึง ม.3 ตลอดระยะเวลา 4 ปี ที่เรียนกับครูท่านนี้ฉันมีความรู้สึกว่าคุณครูเป็นอาชีพที่ต้องใช้ความอดทนสูงมาก นักเรียนร้อยละ 50 ต้องการที่ร้อยอย่างครูยังสู้ไหว บางครั้งเหนื่อยแทนครูไปเลยเพราะเพื่อนในห้องบางคนเข้าใจบทเรียนยากเสียนี้กระไร แต่ท่านก็มีความสุขกับการที่ได้สอน เพราะครูท่านสอนเข้าใจง่ายไม่เครียด ซึ่งนั่นอาจเป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้ฉันชอบวิชาภาษาอังกฤษ ครูท่านนี้จึงเป็นเหมือน Idol ของฉัน ท่านให้ทุกอย่างที่ท่านสามารถให้ศิษย์ของท่านได้ ท่านให้คำปรึกษาไม่ว่าจะเป็นด้านการเรียน หรือ ปัญหาต่าง ๆ ครูก็ช่วยชี้แนะ จนปัจจุบันนี้ถ้ามีปัญหาที่ยังขอข้อชี้แนะจากท่านได้เสมอ ท่านทำให้ฉันรู้ว่าท่านไม่เคยทอดทิ้งศิษย์ที่ท่านเคยสอนเท่าที่ฉันรู้ท่านยังเฝ้าดูความเป็นไปของศิษย์แต่ละคนอยู่ตลอดเวลา

ฉะนั้นครูท่านนี้จึงเป็น “ครูเพื่อศิษย์” ที่ฉันระลึกถึงอยู่เสมอ จนได้ก้าวเข้ามาสู่การจะเป็นครูเพื่อศิษย์ในวันนี้นั่นเอง

บันทึกที่ 8 ครูสอนธรรม

Sila Phu-Chaya

<http://gotoknow.org/blog/emptymind/311897step/353528>

ท่านอาจารย์ภาสกรเป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชากฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมืองและกฎหมายที่ดินให้แก่ผู้เขียน สิ่งที่ท่านสอนมีเพียงแต่เนื้อหาหลักวิชากฎหมายแต่ด้วยบุคลิกภาพของความเป็น “ครูเพื่อศิษย์” ของท่านก็ได้สอนลูกศิษย์ผ่านสิ่งที่ท่านเป็นด้วยเช่นกัน ลูกศิษย์ทุกคนทราบกันดีว่าท่านเป็นนักวิชาการด้านกฎหมายที่สมณะ สุภาพ เรียบร้อย ชื่อสัตย์ สุจริต

ขณะที่ผู้เขียนเรียนกับท่านนั้น วัยของท่านก็มากโขเพราะท่านเกษียณแล้วแต่มาสอนในฐานะอาจารย์พิเศษ ท่านมาสอนทั้งที่อยู่ในอาการเจ็บป่วยเพราะโรคภัยไข้เจ็บตามวัยชรา ท่านเคยบอกว่าแม้ท่านจะเสียชีวิตไปขณะที่กำลังสอนอยู่ก็ภาคภูมิใจยิ่งนัก ทุกลมหายใจของท่านคือ “การสอนกฎหมาย” ท่านให้ความสำคัญกับผู้ใช้กฎหมายที่จะต้องมีความเที่ยงธรรม

หมวดที่ 2 ตัวอย่างครูเพื่อศิษย์ ในประเทศไทย

บันทึกที่ 9 “กับเส้นทางเรือจ้างของครูหนุ่ม”: สมบัติปีกของน้องหม่อง

ศน.อ้วน

<http://gotoknow.org/blog/primaryeducation/315534>

ณ วันนี้เวลานี้รู้สึกเป็นสุขกับ “รอยยิ้ม” ที่แสนอímเอมและเบิกบานของหนุ่มน้อย “ครูอำนาจ กิตติจริยา” ครูอัตราจ้างของโรงเรียนวัดห้วยทราย สพท.เชียงใหม่ เขต 1 ครูผู้สอนผู้สร้างนักประดิษฐ์เครื่องบินกระดาษที่ลือชื่อ “น้องหม่อง” หรือเด็กชายหม่อง ทองดี วันที่ฝันเป็นจริง วันแห่งการรอคอย.. วันแห่งการพันผ้าอุปสรรคต้องฝ่าด่านแรกการนำเสนอผลการปฏิบัติงานด้วยแฟ้มพัฒนางานเชิงประจักษ์ ด้านที่สองการสอบข้อเขียน และ ด้านสุดท้าย การสอบสัมภาษณ์ จากครูอัตราจ้าง สู่อำนาจเป็น “ข้าราชการครู” ตามปณิธานที่แน่วแน่ และผลงานที่ประจักษ์ชัดจึงทำให้ครูอำนาจมีวันนี้ วันแห่งความมั่งคั่งไม่ใช่ “วันแรกของชีวิตครู” แต่ เป็น “วันแรกของความรู้สึกร่มเย็นของชีวิต” วันของเส้นทางเรือจ้างลำใหม่ ที่พร้อมนำพานาวาชีวิตน้อยๆ อีกมากมายสู่เป้าหมายกับหนึ่งเทคนิควิธีสอนของคุณครูนักวิทยาศาสตร์...

บันทึกที่ 10 เรื่องเล่าของครูนเรศ เหมนาไลยครูดี ครูเพื่อศิษย์

beesman

<http://gotoknow.org/blog/e52741139/353020>

“ครูนเรศ” นี้แหละ คือครู Rafe ครู ดี ครูเพื่อศิษย์ version คนไทย ของท่านอาจารย์ หมอวิจารณ์นั่นเอง...

ครูนเรศท่านนี้มีรูปแบบการสอนนักเรียนที่มีเอกลักษณ์เป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของตนเอง (เดี๋ยวนี้เขาเรียกว่าอัตลักษณ์) ตอนนักเรียนจบชั้นสูงสุดของโรงเรียนคือชั้นป.6 ครูนเรศจะสั่งว่า “อีก 15 ปี อย่าลืมเอาการบ้านมาส่งครู” การบ้านที่ครูสั่ง ก็คือ เมื่อนักเรียนได้ออกจากโรงเรียนนี้ไปแล้ว ได้ไปเรียนต่อจนจบในระดับชั้นที่สามารถออกไปทำงานรับใช้สังคม มีภาระงานอาชีพที่มั่นคงในระดับหนึ่งแล้ว ให้ช่วยกลับมาบอกครูหน่อย จะโดยโทรศัพท์จดหมาย หรือมาพบครูด้วยตนเองก็ได้...

เชื่อไหมว่าเด็กนักเรียนที่จากครูนเรศไป ส่วนใหญ่จะแวะเวียนกลับมาหาคุณครู และเมื่อถึงกำหนดนัดหมายของศิษย์เก่าแต่ละคน เขาและเธอเหล่านั้นก็จะนำการบ้านมาส่งคุณครู...

“ผมเชื่อในฐานะครูคนหนึ่งว่า “ครูนเรศ” อย่างน้อย ต้องอยู่บนไต่ขั้นที่ 6 ของ six level of moral development ในข้อที่ว่า “ปฏิบัติตามหลักการ หรืออุดมการณ์ของตน ไม่ต้องการให้มีคนยกย่องชมเชยหรือให้รางวัล” และครูนเรศคนนี้ สามารถที่จะช่วยเหลือให้ศิษย์ไต่บันไดการพัฒนาคุณธรรมขึ้นสู่ระดับ 6 ได้

บันทึกที่ 11 ชำนาญ พอเพียง
“ผมอยากเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน”

จตุพร วิชาญโชติอักษร

<http://gotoknow.org/blog/mhsresearch/273922>

ผมอยากเป็นผู้บริหารโรงเรียน
ประโยคหนึ่งที่ ผอ.ธีระวัธน์ สิงห์บุตร
ได้คุยกับผมขณะที่ผมนั่งในรถส่วนตัว ผอ. ธีระ
วัธน์ เรามุ่งไปโรงเรียนชำอ้อพิทยาคม ผ่าน
เรือกสวนไร่นา ป่ายางพารา ดูเขียวขจีสดชื่น
บทสนทนาระหว่างผมกับ ผอ.ธีระวัธน์ เป็นไป
อย่างออกรส

สิ่งที่ ผอ.ธีระวัธน์ พบเห็นอีกอย่างหนึ่ง
ที่โรงเรียนการทำมาหากินก็คือ นักเรียนที่นี่
มี ระเบียบวินัยในตัวเองมาก รู้ตน รู้หน้าที่ว่า
ในแต่ละวันจะทำอะไร และมีความรับผิดชอบ
ในสิ่งที่ทำจนแล้วเสร็จ และนักเรียนที่นี่เมื่อ
เรียนสำเร็จจากชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 แล้ว
สามารถสอบเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยได้
หลายคน รูปแบบการจัดการศึกษาแบบทาง
เลือกที่โรงเรียนการทำมาหากินนั้นทำให้ผอ.ธีระ
วัธน์ ได้ นั่งทบทวนอย่างหนักว่า แท้จริงแล้ว
การศึกษาเพื่อสร้างให้เกิดกระบวนการเรียนรู้
รูปแบบที่สอดคล้องกับการพัฒนาศักยภาพคน
นั้นน่าจะเป็นอย่างไร? การเรียนการสอน รูป
แบบ “โรงเรียนกระแสหลัก” นั้น ตอบสนองการ
พัฒนาศักยภาพคนได้จริงหรือ ?

บันทึกที่ 12 ครูเพื่อศิษย์
(ครูดีในดวงใจ)

ครูหนูน

<http://gotoknow.org/blog/Innovation-kunoon/352436>

ครูที่ผมประทับใจคือท่าน
ผศ.กลชาญ อนันตสมบุรณ์ ท่านเป็นที่ปรึกษา
IS(Independent Study) ในช่วงที่ผมเรียน
ปริญญาโท

ในวันที่สอบ Present IS ท่านก็มาใน
ฐานะอาจารย์ที่ปรึกษาและมาให้กำลังใจ อีก
ด้วยก่อนสอบผมเป็นกังวลมากท่านก็มาให้
กำลังใจ ท่านบอกว่า”ไม่มีอะไรจะเสีย อย่
มากก็ตก แต่ผมรู้ว่าคุณทำได้นะ” ทำให้ผมรู้สึก
ดีขึ้นมาก ทำให้ผมสอบโดยที่แทบไม่มีความ
กังวล จบทำให้ผมตอบคำถามที่คณะกรรมการ
คุมสอบได้เกือบหมดและสอบผ่านในที่สุด ขอ
ขอบพระคุณท่านหากไม่มีท่านในวันนั้น คง
ไม่มีผมในวันนี้

ท่าน ผศ.กลชาญ อนันต สมบุรณ์

หมวดที่ 2 ตัวอย่างครูเพื่อศิษย์ ในประเทศไทย

บันทึกที่ 13 ครูบาอาจารย์ ที่ทํานานประธานความรู้มา

ดาวดอกคุณสายเหนือ

<http://gotoknow.org/blog/teacher227-02/352790>

ครูประจำชั้นฉันเป็นผู้ชาย ชื่อครูวิญญู (ฉันพยายามนึกนามสกุลครู มั่นติดอยู่ที่ปาก นึกเท่าไรก็นึกไม่ออก) ครูเป็นคนที่ตัวโต อายุ

ประมาณ 30 กว่ามั้งในตอนนั้น ฉันจำได้ว่า ครูจะมีไม้เรียว ประจำตัว แต่ ครูก็ไม่เคยตีใคร แรงๆนะ เหมือน มีไว้ขู่ ฉันจำได้ว่าฉันไม่เคยถูก ตีนะ แต่ถ้าเคย คงไม่ค่อยเจ็บฉัน ถึงจำไม่ได้เลย ตอนนั้นฉันอายุ ยังไม่ถึง 6 ขวบ

ยังเด็กมากในการที่จะไปเรียนร่วมกับเด็กป. 1 ฉันจำได้ว่าครูใจดีกับฉัน ถึงตอนนั้นฉันจะเป็นเด็กที่กลัวผู้ชายตัวใหญ่ๆ ถ้าเขาเสียงดัง หรือขู่ฉันก็จะกลัวมาก แต่ครูวิญญูไม่เคยขู่ฉัน และพยายามสอนเด็กเล็กๆ อย่างฉันให้อ่าน หนังสือให้ออก

บันทึกที่ 14 ครูเพื่อศิษย์

ดอกเอื้องป่า

<http://gotoknow.org/blog/marukoojung1/353018>

ครูเพื่อศิษย์ คำนี้มันดูไม่ไกลจากตัวเรา เลย เพราะครูคนแรกในชีวิตของฉันก็คือ พ่อ และแม่ของฉันเอง ที่ท่านคอยเลี้ยงดู อบรมสั่ง สอน ให้วิชาความรู้แก่ฉันเป็นคนแรก

ครูคนต่อมา ก็คือครูที่อบรมสั่ง สอน วิทยาศาสตร์ วิชาความรู้ให้กับ ฉันในรั้วโรงเรียน ที่ฉันประทับใจ อีกท่านหนึ่งก็คือ คุณครู อรรวรรณ แก้วมณี ท่าน ได้ สอนฉันในระดับ ประถมศึกษา ชั้น

ป.4 - ชั้นป.6 ในโรงเรียนบ้านทุ่งละคร ในอำเภอ เชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งโรงเรียนแห่งนี้ เป็นโรงเรียนขนาดเล็กมีนักเรียนประมาณร้อย เศษๆ สิ่งที่ฉันประทับใจในตัวท่าน คือ ท่าน เป็นครูที่รักนักเรียน มีความเสียสละ พุดจา ไพเราะทุ้มเทกับการสอนหนังสือเป็นอย่างมาก ท่านทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักเรียน คอย เป็นที่ปรึกษาให้เราได้ในทุกๆเรื่อง

บันทึกที่ 15 ครูเพื่อศิษย์

i'mbeebee อังกฤษ

<http://gotoknow.org/blog/myeducatetttime/353099>

ครูคนหนึ่งที่เราชอบเข้าๆ เคยเข้าใจผิด ว่าครูคนนี้เป็นครูดุ ครูที่นักเรียนหลายๆคน ไม่อยากเรียนด้วย ครูที่นักเรียนหลายๆคน บอกว่าสอนน่าเบื่อแต่ครูคนนี้เป็นครูคนที่ข้าพเจ้ารักมากที่สุด ครูที่ตัวเล็กๆ เดินหาลับตาไปในหมู่นักเรียน ครูที่พยายามสอนอะไรก็ไม่รู้ เพื่อที่จะให้นักเรียนได้รู้

ครูคนนี้ชื่อ “ครู บุญล้อม ศรีคราม” จากโรงเรียนคณะราษฎรบำรุงปทุมธานี ครูที่น่ารัก อยู่หมวดวิชาภาษาต่างประเทศ ครูคนที่ทำให้ข้าพเจ้า ได้รู้จัก และเข้าใจภาษา “ญี่ปุ่น” ครูบุญล้อมพยายามสอนนักเรียนในห้องด้วยความอดทน บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าเห็นแววตาครูที่มุ่งมั่น เพื่อจะให้นักเรียนเข้าใจ เพื่อที่จะให้นักเรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่พวกเขาเลือก สำหรับคนอื่น ๆ ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าเขาทั้งหลายจะคิดอย่างไร แต่สำหรับ ข้าพเจ้า ครูบุญล้อม คือคนที่ทำให้ข้าพเจ้า สามารถฟัง-พูด-อ่าน-เขียนภาษาญี่ปุ่นได้อย่างเข้าใจ

ข้าพเจ้าอยากขอบคุณพระคุณครู ที่ได้ทำให้ข้าพเจ้ามาถึง ณ จุดนี้ แม้จะเป็นเพียงจุดเริ่มต้นเล็กๆ แต่ก็ก็เป็นจุดเปลี่ยนอนาคตอันใหญ่หลวงของข้าพเจ้า

ขอขอบพระคุณคุณครูบุญล้อม ศรีครามจากใจลูกศิษย์คนหนึ่งค่ะ จากลูกศิษย์ ที่คอยช่วยเหลือครูค่ะ

บันทึกที่ 16 ครูเพื่อศิษย์

(ครูดีๆ ที่มีอยู่จริง)

กระเจี๊ยบ

<http://gotoknow.org/blog/teacher-teacher/353046>

ในชีวิตของฉันเจอครูมาก็มากมายหลายคน ซึ่งแต่ละคนก็มีวิธีการสอนหรือการทำงานที่แตกต่างกันออกไป พออาจารย์ Ongkuleemarn ให้โจทย์มาให้เขียนบันทึกครูเพื่อศิษย์ ผู้เขียนก็นึกอยู่ตั้งนานว่า

เอ!..ครูคนไหนพอจะเป็นครูเพื่อศิษย์สำหรับฉันได้บางนะ

จริงๆ แล้วครูแต่ละท่านที่พบเจอก็เป็นครูที่ดีกันแทบทุกคน จึงไม่รู้จะเลือกใครดี ยิ่งเป็นครูที่ทุ่มเททุกสิ่งทุกอย่างเพื่อลูกศิษย์อย่างเราๆ นั้น คิดหนักจริงๆ ให้เวลาตัวเองคิดมา 2 วัน ออ..คิดออกแล้ว เราลืมหาจารย์ท่านนี้ไปได้อย่างไรกัน นั่นคือ ท่านอาจารย์ ดร. วิภารัตน์ เชื้อชวด อาจารย์ ที่ปรึกษาของผู้เขียนเองเมื่อตอนที่เรียนปริญญาตรี อาจารย์เป็นคนดีมาก ๆ คนหนึ่ง ให้คำปรึกษาได้ทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องส่วนตัวหรือส่วนรวม พร้อมจะเสียสละเวลาเพื่อลูกศิษย์เสมอ เมื่อเรียนจบออกมาแล้วมีปัญหากลับไปหาท่านท่านก็พร้อมรับกลับสู่อ้อมอกคอยแนะนำ ให้คำปรึกษาเปรียบเสมือนแม่คนที่สองของลูกศิษย์ทุกคนเลย

หมวดที่ 2 ตัวอย่างครูเพื่อศิษย์ ในประเทศไทย

บันทึกที่ 17 ครูเพื่อศิษย์

บันทึกที่ 18 ครูเพื่อศิษย์

เมธชา

<http://gotoknow.org/blog/nicetolearn/353122>

KUNKOOFF

<http://gotoknow.org/blog/kunkoooff/353187>

วันนี้จะมาเขียนเรื่อง “ครูเพื่อศิษย์” ท่านผู้อ่านเชื่อไหมคะว่า ครูเพื่อศิษย์นั้นมีจริงสำหรับดิฉันแล้ว เชื่อคะว่าครูเพื่อศิษย์นี้มีจริง เพราะว่าดิฉันเคยเจอมาแล้วกับตัวเอง

ตอนนั้นดิฉันได้เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษา ศึกษานะคะ ดิฉันได้เรียนที่โน่นและโตที่โน่นมา (อ่านดูแล้วเหมือนจะโตมาจากที่ไหนสักแห่งที่ไม่ใช่ประเทศไทยใช่ไหมละคะ อีอิ...) ดิฉันหมายถึง อำเภอ แม่สะเรียงคะ... ท่านผู้อ่าน

ตอนนั้นมีคุณครูใหม่มาสอนที่โรงเรียนชื่อคุณครูน้อง และคุณครูน้องเป็นคนจังหวัดเชียงใหม่ ท่านเป็นคนทีกระตือรือร้นมาก และเป็นคนรักสวยรักงาม ท่านได้สอน ระดับชั้นอนุบาล... (ถ้าสมัยดิฉันก็คือเด็กเล็กคะ พูดแบบนี้แล้ว ค่อยเข้าใจง่ายหน่อยใช่ไหมละคะ อีอิ...)

คุณครูน้องท่านตั้งใจทำงานมาก และมีฝีมือในการตกแต่งห้องเรียน (โดยใช้งบส่วนตัวไปเยอะพอสมควร ค่ะ) เพราะว่าท่านเป็นคนรักสวยรักงาม ทุกอย่างต้องดีและมีคุณภาพ

คุณครูหลายท่านที่เคยให้การอบรมสั่งสอนและให้ความรู้แก่ผมนั้นมี หลายท่านแต่มีอยู่ท่านหนึ่งที่ผมให้ความรักและเคารพมากเป็นพิเศษคือ “คุณครูนวลขจร คำมุงกุล” ซึ่งท่านเป็นครูสอนผมในสมัยมัธยมศึกษา ครูท่านนี้สอนผมในรายวิชาเคมี ซึ่งท่านนอกจากให้ความรู้แก่ผมแล้ว ท่านยังคอยให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆอีกหลายอย่างซึ่งสมัยเมื่อเรียนอยู่ ผมและเพื่อนๆ หากมีเรื่องอะไรและเดือดร้อนเรื่องอะไร คุณครูนวลท่านจะคอยให้ความช่วยเหลือตลอดมา แม้กระทั่งเรียนจบและไปศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีท่านก็ให้ความช่วยเหลือตลอด ผมและเพื่อนๆ ก็มักจะหาเวลาว่างไปเยี่ยมท่านเสมอและท่านก็ยังให้ความรักความห่วงใยผมและเพื่อนๆ เสมอมานี่คือคุณครูของผม ครูที่ทำหน้าที่เพื่อศิษย์ตลอดมาท่านคือ ครูนวลขจร คำมุงกุล

หมวดที่ 2 ตัวอย่างครูเพื่อศิษย์ ในประเทศไทย

บันทึกที่ 19 ครูเพื่อศิษย์

บันทึกที่ 20 ครูดีที่ทำเพื่อศิษย์

princess

<http://gotoknow.org/blog/bb-love-teacher/353349>

ฉันรู้สึกโชคดีมากที่ก้าวเข้ามาสู่การเป็น อาชีพครู โดยที่ฉันไม่นึกเลยว่าฉันจะได้มา อยู่ในอาชีพนี้ เพราะฉันไม่ได้เรียนทางสาย ครูมาเลย แต่มาวันหนึ่งมีโครงการ SP2 โดยการแนะนำของครูหญิงเยาว์หรือแม่ครูที่ฉันนับ ถือมาก ๆ โดยฉันไม่นึกเลยว่าฉันจะได้มาสอน นักเรียนและได้มีโอกาสเข้ามาสอนในโรงเรียน ที่ฉันเคยเรียนมาสมัยยังเด็ก ๆ โดยการสอน ของครูหญิงเยาว์และครูคนอื่น ๆ ที่ฉันเอยถึงครู หญิงเยาว์ก็เพราะว่า ครูหญิงเยาว์เป็นครูที่ปาก ร้ายแต่ใจดีดีมากและทำให้ฉันได้มายืนถึงจุดนี้ ครูหญิงเยาว์ เป็นครูที่ตัวใหญ่ที่สุดในโรงเรียน นักเรียนทุกคนในโรงเรียนจะกลัวครูหญิงเยาว์ มากที่สุดเพราะกำลังเสียงของครูดังมาก ครู หญิงเยาว์เปรียบเสมือนแม่คนที่สองของฉันที่ คอยอบรมสั่งสอนให้ฉันมีความรู้ จริยธรรมที่ ดี ครูหญิงเยาว์มีเทคนิคการสอนที่ถูกต้องและ เหมาะสม เป็นความโชคดีของนักเรียนทุก ๆ คน ไม่ว่าจะเป็นรุ่นพี่หรือรุ่นน้อง

sincerity

<http://gotoknow.org/blog/anny-teacher/353452>

ถ้าจะพูดถึงคำว่าครู ครูคนแรก ทุกคน คงนึกถึงพ่อแม่เพราะพ่อแม่คือผู้ให้คำสั่งสอน เป็นผู้ที่รักเรา และหวังดีกับเราเสมอมา

ครูที่ฉันประทับใจ มากคนหนึ่งี่ฉันจะ พูดถึงท่านคือ ครูวราภรณ์ เป็นครูประจำชั้น ของฉันตอนฉันเรียนมัธยมศึกษา ท่านเป็นคน ใจดีมาก พูดจาไพเราะ คอยเป็นห่วงเป็นใย และเอาใจใส่นักเรียนทุกคน ท่านจะเข้ามาถาม ทุกวันว่าใครมีปัญหาอะไรบ้าง ถ้าใครมีท่านก็ จะช่วยแนะนำและแก้ปัญหาให้ แต่เมื่อพวกเรา ทำผิดพลาด ทำตัวเกเร ท่านไม่เคยดุด่าไม่เคย แสดงท่าทีโกรธเมื่อพวกเราทำผิด แต่ท่านจะ คอยอบรมสั่งสอน ตักเตือน ด้วยเหตุผล ท่าน จึงเปรียบเสมือนแม่คนที่ 2 ที่อยากให้ลูก ๆ อยากพวกเราใช้ชีวิตที่ดี ในวันนี้และในวันข้าง หน้าตลอดไป

ตั้งแต่วันที่ฉันได้เป็นลูกศิษย์ของท่านมา จนถึงวันนี้ฉันไม่เคยลืมคุณครูเลย ในวันข้าง หน้าถ้าฉันได้เป็นครูฉันจะเป็นครูที่ดีเหมือน อย่างท่านและฉันจะยึดท่านเป็นครูต้นแบบของ ฉันตลอดไป

TEACHER F

หมวดที่ 3

"ครูเพื่อศิษย์" ทำอะไรบ้าง

FOR STUDEN

บันทึกที่ 1

บันทึกความเข้าใจของครู : 9 ใช้ AI
สร้าง POSITION CHANGE

บันทึกที่ 2

การสร้างเด็กให้เต็มศักยภาพ

วิมาลศรี ศุภวรรณ

<http://gotoknow.org/blog/hrumaimai/187892>

คุณครูประจำชั้นได้เห็นพฤติกรรมเช่นนี้ของน้องมาตั้งแต่อยู่ในระดับเตรียมอนุบาล พอขึ้นอนุบาล 1 ครูประจำชั้นก็เตรียมรับมือและตั้งรับ พร้อมทั้งพยายามปรับพฤติกรรมดังกล่าวทุกครั้งที่มีโอกาส เป้าหมายในใจที่มีคือ อยากให้น้องสามารถอยู่ร่วมกับเพื่อนๆ ในห้อง ในโรงเรียนและครูประจำชั้นและทุกคนในโรงเรียนอย่างมีความสุข รวมถึงการอยู่ร่วมกันในอนาคต ที่ตัวเขาเองต้องออกไปสู่โลกกว้าง พบเจอผู้คนมากมายที่มีความแตกต่างหลากหลาย

ครูเริ่มปรับพฤติกรรมของน้องตั้งแต่วันแรกที่น้องเข้าห้องเรียน ชั้นอนุบาล 1 ด้วยการกอดเด็กๆ ทั้งเช้า และก่อนเข้านอนกลางวัน ครูกอดเด็กทุกคนในชั้นเรียนทำเป็นประจำจนกลายเป็นกิจวัตรประจำวันของห้อง พร้อมกับคำพูดที่อ่อนโยนว่า “ครูรักหนูนะคะ” ในระยะแรกๆ น้องปฏิเสธที่จะให้ครูกอดเนื้อต้องตัว ครูใช้คำพูดบอกความในใจว่า “รัก” ไปประมาณ 2 สัปดาห์ ครูสังเกตเห็นแววตาของน้องที่อ่อนโยน และวางใจครูมากขึ้น จากนั้นครูเริ่มจับมือพร้อมกับบอกรัก และค่อยๆ โอบกอดในที่สุด

วิมาลศรี ศุภวรรณ

<http://gotoknow.org/blog/hrumaimai/302896>

เรามีเพชรมีพลอยอยู่ในมือ เรามีโอกาสเราทุกคนมีหน้าที่ที่ต้องทำเด็กที่ป่วยห้องแกล้งเพื่อน อาจเกิดจากการที่เขาฟังครูไม่รู้เรื่อง หรือเก่งเกินเพื่อนไปจนอาจต้องไปเรียนอยู่ชั้นอื่น แต่ถ้าเราเป็นครูอยู่ในห้องตอนนั้นต้องหาอะไรที่เขาชอบให้เขาทำก่อน แล้วค่อยมาคุยกันทีหลังว่าเขาจะเลื่อนชั้น หรือจะลดชั้น

กติกาที่ต้องตกลงร่วมกันก็คือ ทุกคนจะต้อง

- ไม่ทำลายข้าวของ
- ไม่ทำร้ายตัวเอง
- ไม่ทำร้ายคนอื่น

ถ้ามีเหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นผู้ที่พบเห็นไม่ว่าจะเป็นใครต้องรีบหยุดให้เร็วที่สุด และทำด้วยความสุขุม ครูต้องคุมสติ เชิญเขาอย่างสุภาพชน ให้เขาหยุดการกระทำนั้น แล้วหากิจกรรมให้ทำ เช่นให้อ่านหนังสือเล่มนี้ไปก่อนให้เขาได้ทำกิจกรรมที่มีความหมาย ที่ไม่ใช่การทำโทษ”

บันทึกที่ 3

ครูเพื่อศิษย์ : โครงการหาราย
ได้ระหว่างเรียนเบี่ยงเบนพฤติกรรมวิกฤติ
ปัญหาวัยรุ่น

NIDTEP Education

<http://gotoknow.org/blog/fireice/4166>

โรงเรียนบ้านด้ามพร้าวโดยมีนายอนันต์ เพียรพานิชย์เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ซึ่งตั้งอยู่ ณ ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ขอสรุปประสบการณ์ความสำเร็จ ในการแก้ไขปัญหาวัยรุ่นโดยผู้บริหารและคณะครูซึ่งเป็นเรื่องเด่นน่าสนใจ และทำได้สำเร็จมีผลดีต่อผู้เรียน ดังนี้

โครงการหารายได้ระหว่างเรียนการเพาะชำกล้วยไม้ ผลที่ได้รับ

- 1.ปัจจุบันมีนักเรียนรับผิดชอบโดยตรง 60 คน กล้วยไม้ 12,000 กระถาง
- 2.ตัดดอกจำหน่ายสัปดาห์ละประมาณ 20 กิโลกรัม กิโลกรัมละ 70 – 120 บาท
- 3.จำหน่ายต้น 30-80 บาท/ต้น
- 4.รายได้ร้อยละ 50 จากรายรับแบ่งให้นักเรียน
- 5.นักเรียนมีรายได้ในการใช้ชีวิตประจำวัน ลดค่าใช้จ่ายของตนเองจากครอบครัว ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีอาชีพและมีรายได้

บันทึกที่ 4

ครูสอนตน

ครูดี

<http://gotoknow.org/blog/pbrupt551001/198283>

ครูดี ครูเพื่อศิษย์ต้องสอนตนเตือนตน อยู่เสมอ... สิ่งใดดีทำเตือนตนให้ทำแต่สิ่งดี สอนตน เตือนตน ยับยั้งตนที่จะพูดจะคิด จะทำความไม่ดี ถึงแม้ว่าจะเป็นสิ่งเล็กน้อยก็ตาม การเป็นครูที่ดีนั้น จะต้องเป็นผู้ให้แก่ศิษย์ ซึ่งมิใช่จะให้เฉพาะความรู้ในตำรับตำรา แต่ต้องให้ความรู้สึกแก่ศิษย์ด้วย ความรู้สึกที่สำคัญยิ่งนั้นคือ "ศีลธรรม" ซึ่งอยู่ในวิถีชีวิต ไม่ได้อยู่ในตำรับตำรา

ครูจึงต้องเป็นตัวอย่างที่ดี

ต้องสอนตนเตือนตนให้ดำรงชีวิตอยู่บนหลักแห่งศีลธรรม ให้ศิษย์เห็นประจักษ์ จนศิษย์เกิดความรู้และความรู้สึกซาบซึ้ง และเขาเหล่านั้น ชึมซับเอาคุณงามความดีที่แลเห็นไปเป็นวิถีชีวิตของตนอย่างมั่นใจ

บันทึกที่ 5

ผมชอบเข้าค่ายลูกเสือแบบโบราณ

บันทึกที่ 6

อยากลอง คือเด็กซ่า

small man

<http://gotoknow.org/blog/wijcha/328808>

ผมคุยกับผู้บริหารระดับจังหวัดท่านหนึ่ง ท่านบอกว่าจากการสำรวจการเข้าค่ายลูกเสือในจังหวัดของท่านร้อยละ 90 จ้างเอกชนมีเพียงร้อยละ 10 ที่เข้าค่ายเอง คุณครูทำกันเอง สองวันก่อนผมคุยกับผู้บริหารโรงเรียนหนึ่ง ผมบอกว่าผมชอบเข้าค่ายลูกเสือแบบโบราณซึ่งเดี๋ยวนี้เริ่มมีความทันสมัยมาแทนที่ท่านผู้บริหารโรงเรียนท่านนี้ก็เอียงมาทางผม จึงคุยกันได้นาน

จากการเข้าค่ายแบบโบราณของผม

1. เด็กเขาทำอาหารเองได้ทุกอย่างครับ สุกบ้าง ดิบบ้าง ก็รับประทานด้วยความเอร็ดอร่อยและมีความสุขครับ
2. ะหมีสำเร็จรูป และปลากระป๋องไม่ต้องเอาไป เขามีวิธีทำอาหารและเก็บอาหารสดอยู่ครบ 3 วันครับ
3. เด็กเขาจะมีการจัดการของเขาเองครับเขาจะแบ่งหน้าที่ แบ่งความรับผิดชอบ มีกระบวนการกลุ่มที่เป็นธรรมชาติ ฝึกวินัย ความเสียสละ

small man

<http://gotoknow.org/blog/wijcha/329166>

เพิ่งกลับมาจากออกติดตามเยี่ยมเด็กนักเรียนในกลุ่มเป้าหมายครับ เมื่อวานและวันนี้ ไปมาสองวัน 5 โรงเรียน เยี่ยมนักเรียนทั้งหมด 13 คน จากการพูดคุยกับนักเรียนทั้ง 13 คน พบข้อมูลที่น่าสนใจสาเหตุของปัญหาที่สัมพันธ์กับลักษณะของเด็กได้ ดังนี้ครับ

สาเหตุของปัญหาที่ยุ่งเกี่ยวจะพบว่ามาจาก 2 สาเหตุครับ คือ มาจากปัญหาครอบครัว และ อยากลอง ผมมาวิเคราะห์เอาเองว่าที่เด็กเก่ง มีปัญหาครอบครัว เพราะกล้าพูดกล้าแสดงออกเป็นตัวของตัวเอง ผู้ใหญ่จึงไม่ค่อยชอบจึงต้องดูดำดูขาวให้อยู่ภายใต้อำนาจ จึงทำให้เด็กมีปัญหา จึงหาทางออกดังกล่าว

และมีข้อมูลอีกอย่างครับที่น่าสนใจเด็กในกลุ่มที่อยากลองทั้งหมดมีแนวโน้มว่าจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวอีก ขณะที่เด็กมีปัญหาครอบครัว บอกว่าอาจจะกลับไปอีก

CHILDREN FOR ST

บันทึกที่ 7

การศึกษาเพราะเหตุใด : ล้าสมัยของ
ไทยเป็นความทันสมัยของอังกฤษ

small man

<http://gotoknow.org/blog/wijcha/330690>

ช่วงที่ผมอยู่ที่โรงแรมแม็กซ์ ผู้บริหารระดับสูงท่านหนึ่ง ได้มาเล่าเรื่องการไปศึกษาดูงานการศึกษาที่ประเทศอังกฤษ ท่านบอกว่าที่ประเทศอังกฤษ เขายังให้เด็กเรียนกล่องถ่ายรูปแบบฟิล์มอยู่ ให้เรียนการล้างฟิล์ม การล้างรูป จากกล่องฟิล์ม และ นอกจากนั้น เขาก็ยังสอนงานประดิษฐ์ งานฝีมืออยู่ที่เราดู เหมือนเป็นเรื่องล้าสมัยครับ ประเทศอังกฤษที่เป็นประเทศชั้นนำเรื่องการศึกษานั้น เขายังเห็นคุณค่าของงานประดิษฐ์งานฝีมือ หันกลับมามองมุมมองในเรื่องการศึกษาของคุณครูและผู้บริหารบางท่าน ที่มองว่างานประดิษฐ์ งานฝีมือ เป็นเรื่องล้าสมัย จะยกตัวอย่างให้เห็นชัดๆ คือ เรื่องเข้าค่ายลูกเสือครับ หลายท่านมองว่าการก่อไฟเตาถ่านหุงข้าวเป็นเรื่องล้าสมัยจึง "จ้าง" เขาให้หุงข้าวให้เด็กกิน เด็กไม่ต้องทำอะไรเลยครับ เพราะจะล้าสมัย ถ้าอย่างนั้นประเทศอังกฤษเขาก็คงจะล้าสมัยเหมือนกันนะครับ เพราะเขายังสอนถ่ายรูปด้วยฟิล์มอยู่ สอนให้เด็กทำงานประดิษฐ์งานฝีมืออยู่

บันทึกที่ 8

วันนี้ที่ได้ทำ...

umi

<http://gotoknow.org/blog/kohyor/295771>

ช่วงเช้าบางสัปดาห์ของกาลเวลาที่ได้อ่างเตรียมสอนหนังสือสองรายวิชา เพื่อสอนนิสิตช่วงเช้าและช่วงบ่ายอีกหนึ่งรายวิชา ทำตามหน้าที่สิ่งหนึ่งที่สอดแทรกลงไปในการสอนคือการเสนอแนะสอดแทรกศิลปะกรรมลงสู่ผู้เรียน โดยเริ่มต้นพูดถึงสิ่งใกล้ตัวเตรียมความพร้อมของผู้เรียนที่เริ่มต้นใหม่ๆ ยังสนใจคุยกัน ไม่ได้พบเพื่อนเรียนพอมานะเจอกันคุยกันจัง มีคนบอกว่าห้อง นี้คุยกันจังนะ...ใครๆ อาจารย์ๆ บอกมาซี...

บันทึกที่ 9

เรื่องเสียวกับहारอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

อังกฤษ

บันทึกที่ 10

การสร้างความสัมพันธ์ในชั้นเรียน

ครูอ้อย แซ่เฮ

paew

<http://gotoknow.org/blog/skuikratokee/296133>

<http://gotoknow.org/blog/paew/303537>

ตั้งนั้นเพื่อให้เหมาะสมกับวัยและ
ธรรมชาติของนักเรียน ครูอ้อยจึงใช้วิธีการ
เสียว... กับการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
เป็นอย่างไรนะ เสียว... ก็ไม่เสียวได้อย่างไร
ก็ด้วยไม่รู้ว่า จะถึงตนเองเมื่อไร ครูอ้อยใช้วิธี
การจับฉลาก 2 เรื่อง ก็คือ...

ครั้งที่ 1 จับฉลาก ตามเลขที่

ครั้งที่ 2 จับฉลาก หน้าหนังสือที่จะต้อง
อ่าน

ประสบการณ์ในการสอนนักศึกษา
เป็นเวลาหลายปี โดยเรียนรู้เกี่ยวกับการเรียน
การสอนจากการดูตัวอย่างจากครู อาจารย์
หลายๆท่านที่เราเห็นว่าท่านสอนดี รวมถึงจาก
การอ่านการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องต่างๆ แล้ว
นำมาเป็นแนวทางในการสอนนักศึกษา

ดิฉันคิดว่าการสอนวิชาแต่ละวิชา
นั้น ไม่ใช่การสอนแต่เฉพาะเนื้อหาวิชาการ
ของวิชานั้นเท่านั้น แต่ยังต้องสอน และสร้าง
โอกาสในการเรียนรู้สิ่งอื่นๆ อีกด้วยเช่น การ
สร้างความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับ
เพื่อนในชั้นเรียนกับอาจารย์ ซึ่งรวมไปถึง
ประสบการณ์ของอาจารย์ผู้สอนที่ควรต้องนำ
มาบอกเล่า แก่นักศึกษาด้วย

บันทึกที่ 11

เลี้ยงกระซิบ... จากครู

บันทึกที่ 12

ความทรงจำที่ประทับใจ : จัดการ
ความรู้ในชั้นเรียน

ครูใจดี

<http://gotoknow.org/blog/pink-diary1/304455>

จากนั้นก็เตรียมเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร 2551 คู่มือการวัดผล เพื่อเตรียมไปในวันอบรม 5-7 ต.ค. 52 ตลอดระยะเวลา 3 วันที่อบรม กลุ่มของครูใจดีสาระที่ 3 สาระเทคโนโลยีและการสื่อสารก็คือบรรดาครูคอมฯทั้งหลายก็ระดมมันสมองกันเต็มที่ค่ะ...

ออกแบบการจัดการเรียนรู้อิงมาตรฐานดังนี้ค่ะ

- 1.จัดทำโครงสร้างรายวิชา
- 2.กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ของหน่วย
- 3.กำหนดหลักฐานที่เป็นผลการเรียนรู้
- 4.ออกแบบการจัดการเรียนรู้
- 5.ทำการวิเคราะห์การเรียนรู้แบบBackward Design

เน้น“ความเข้าใจที่คงทน(Enduring Understanding)” เป็นการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความเข้าใจ

ปภัทกร วงศ์ชิดวรสุน

<http://gotoknow.org/blog/thai-educated/70900>

ในช่วงเวลาของการทำหน้าที่จัดการเรียนการสอน เมื่อครั้งที่มาถึงทางตัน เริ่มต้นเริ่มตื้อ การปิ้งแผ่นใสเริ่มไม่ได้ผลการบรรยาย เริ่มพานักศึกษาไปเที่ยวประเทศอาหรับ นักศึกษาเรียนไปก็นำไปทำอะไรไม่ได้เพราะที่เรียนมีแต่การท่องเที่ยว จำ จำ จำ เสร็จแล้วนำมาทำข้อสอบ สอบเสร็จได้เกรด หน่วยกิตครบก็ได้ปริญญา ผมเริ่มมาเห็นทางสว่างเมื่อเริ่มนำการจัดการความรู้มาใช้ในการเรียนการสอน

เริ่มต้นจากการวิเคราะห์ “บริบทที่ครอบคลุมเรื่องทุน” ทุนที่นักศึกษามีโดยเฉพาะทุนความรู้และประสบการณ์ จากนั้นจัดการทุนต่างๆ ที่มีคุณค่ายิ่งใกล้ตัว ติดตัว นักศึกษาเหล่านี้ออกมาเป็นกิจกรรมในการเรียนการสอน ในวิชาบริหารการตลาด (Marketing Management) นักศึกษาที่นั่งอยู่ในห้อง มีประสบการณ์มากแล้ว โดยเฉพาะประสบการณ์ทางด้านเป็นผู้บริโภค รวมทั้งประสบการณ์ของการเป็นเจ้าของธุรกิจต่าง ๆ มากมาย

บันทึกที่ 13

กระบวนกร...ลูกทุ่ง

บันทึกที่ 14

โจทย์พันธุศาสตร์ฝึกการคิด

วิเคราะห์

dd_L

<http://gotoknow.org/blog/dd290850/185592>

ครูแป้ม

<http://gotoknow.org/blog/kfstd/202465>

หากหน้าที่
ของกระบวนกร...
คือ การเอื้อ
อำนวยให้เกิดการ
ตระหนักรู้... วัน
นี้คุณครูก็ได้ทำ
หน้าที่ประหนึ่ง
กระบวนกร แม้ว่า
จะเป็นเพียง
กระบวนกรลูกทุ่ง
ก็ตามที่...

การตั้งโจทย์
ให้ซับซ้อน ให้
เด็กฝึกวิเคราะห์
ด้วยตัวของเขา
เอง นอกจากได้
ความสนุกสนาน
ยังเป็นการประเมิน
ความสามารถ
ด้านการคิดของ
เขา เพื่อจะได้ช่วย
แต่ละคนได้ถูกทาง

ก่อนเปิดเทอมทุกปี... ต้องมีโจทย์ให้
คุณครูดิจจะทำอย่างไรให้ลูกศิษย์มีความสุข
สนุกกับการเรียนรู้ ข้อต่อมาคือการติดต่อ
สื่อสารกับผู้ปกครอง ด้วยต้องทำงานประสาน
ความร่วมมือ ช่วยกันดูแลเด็กๆ หากร่วมแรง
ประสานใจ ดูแลไปในทิศทางเดียวกัน ก็จะทำให้
ผลอันชวนชื่นใจ หากไม่รับรู้ ไม่เข้าใจก็ทำให้
งานของครูยากยิ่งขึ้น และยิ่งโรงเรียนของ
เรา... คิด... สอน... ด้วยวิธีที่ดูจะแตกต่างจาก
ใครๆ ในพื้นที่เป็นวิธีเรียนปนเล่น เน้นความ
สุขจากการเรียนรู้ ชวนดู ชวนลงมือทำ ชวน
คิด...

ค่ะ

ภาคเรียนนี้ครูได้ตั้งโจทย์พันธุศาสตร์ที่
ซับซ้อน เพื่อให้เด็กได้ฝึกการวิเคราะห์โจทย์
ปัญหา วิธีการง่าย ๆ ค่ะ คือให้พวกเขาได้
ศึกษาโจทย์ที่ครูแป้มจะบอกว่า “เป็นโจทย์ที่
ไม่มีที่ใดในโลกนะ สร้างความสนใจอยากที่จะ
รู้มากขึ้นค่ะ จากนั้นให้แต่ละคนคิดวิธีการหา
คำตอบด้วยวิธีของใครของมัน โดยอิงความรู้
ที่ได้รับไปเป็นอเดิร์ฟในชั้นเรียนค่ะ แต่ละคน
ก็มีเส้นทางการคิดที่เป็นของตัวเองดูแล้วพวก
เขาตื่นเต้นมากค่ะ

บันทึกที่ 15

การบริหารจัดการโรงเรียนตาม
โครงการสถานศึกษา 3D

บันทึกที่ 16

การเรียนการสอน โดยใช้ ICT เป็น
ฐาน

ครูแปม

<http://gotoknow.org/blog/jrpkpp/335235>

chalermpion

<http://gotoknow.org/blog/chalermpion/309420>

การจัดการศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนกระบวนการจัดการศึกษาที่สมบูรณ์จะต้องเป็นการจัดการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาแต่ละช่วงชั้น

อีกด้านหนึ่งต้องบ่มเพาะ กล่อมเกลา ปลูกฝัง รวมทั้งปลูกจิตสำนึก เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง สังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม เกิดความตระหนักในบทบาทหน้าที่ที่ขึ้นในจิตใจเพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ครูแปมก็ได้นำเสนอกิจกรรมที่ได้ดำเนินการไปแล้วบางส่วนนะคะ ซึ่งกิจกรรมที่นำมาเสนอในวันนี้ ก็เป็นอีกหนึ่งกิจกรรมในโครงการค่ะ นั่นคือกิจกรรมการนำนักเรียนแกนนำไปทัศนศึกษา

การนำเอาเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนเป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพทาง การเรียนรู้แก่ผู้เรียน และในสภาพปัจจุบันการเรียนการสอนก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงสิ่งนี้ได้ ครูจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การสอนของตนเอง ต้องยอมรับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น จึงต้องเรียนรู้เทคโนโลยีต่าง ๆ แล้ววิเคราะห์ความเป็นไปได้ ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ให้เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน

ช่วงปิดเทอมได้เปิดสอนการใช้โปรแกรม Flash ให้แก่เด็กนักเรียนซึ่งเป็นการเพิ่มพูนทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ให้แก่เด็กนักเรียน

Teacher For

บันทึกที่ 17

ชีวิตจริงของอินเทอร์เน็ท : เรียนรู้วิธีการสร้าง "แรงบันดาลใจ" แบบสัจธรรม

บันทึกที่ 18

วิชาชีพครูนั้นสำคัญไฉน

dd_L

<http://gotoknow.org/blog/hrumaimai/87615>

ถ้าวัตถุประสงค์ของการศึกษาคือ การสร้างคนดีเหนือสิ่งใด ครูควรจะมองว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่เด็กทำเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ อาจมีบางสิ่งที่เด็กไม่ควรทำ แต่เมื่อเขาทำแล้ว การลงโทษ เป็นเพียงแค่การระงับการกระทำของเขาเอาไว้ชั่วคราวเท่านั้น และถ้าเรากดดันเขามาก ในที่สุดเขาก็จะระเบิด และจะยิ่งเป็นการสร้างความเสียหายให้เกิดขึ้นกับตัวเด็กมากขึ้น เราจึงควรทำต่อเขาด้วยความเมตตาเสมอ

การเข้าใจผู้เรียน ให้เริ่มที่การให้ความรัก ความเมตตา เมื่อมีเหตุการณ์ใดๆเกิดขึ้น ครูคือคนที่ถามให้เขาตอบให้เขาคิด และเรียนรู้ด้วยตัวเอง แค่ครูถามว่าสิ่งที่เขานี้เกิดจากความรักความเมตตาหรือเปล่า

ครูดี

<http://gotoknow.org/blog/pbrupt551001/201534>

ดังนั้นครูจึงต้องรับบทบาทในการสร้างสังคม ให้มีความเจริญก้าวหน้า หากครูให้การศึกษาก่อสมานึกของสังคมอย่างไร สังคมก็จะเป็นอย่างนั้น เช่น การให้การศึกษาระบบประชาธิปไตยอย่างถูกต้อง สังคมก็จะเป็นประชาธิปไตย ดังพระบรมราโชวาทของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ความตอนหนึ่งว่า

“หน้าที่ของครูนั้นเป็นหน้าที่ที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นการปลูกฝังความรู้ ความคิด และจิตใจให้แก่เยาวชน เพื่อที่จะได้เติบโตขึ้นเป็นพลเมืองดีและมีประสิทธิภาพของประเทศชาติในกาลข้างหน้า ผู้เป็นครูจึงจะจัดได้ว่าเป็นผู้ที่มามีบทบาทเป็นสำคัญในการสร้างสรรค์ บันดาลอนาคตของชาติบ้านเมือง “ จากพระบรมราโชวาทดังกล่าวข้างต้น เป็นเครื่องยืนยันให้เห็นถึงความสำคัญของครูที่มีต่อความเจริญของบุคคล และชาติบ้านเมืองเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งการพัฒนาคนจะดำเนินไปอย่างถูกต้องก็เพราะมีระบบการศึกษาที่ดี และระบบการศึกษาจะดำเนินไปด้วยดีก็ต้องอาศัยครูที่มีคุณภาพ

บันทึกที่ 19

ลุ่นให้คนเล็ก ๆ รักการอ่าน

บันทึกที่ 20

เล่าสู่กันฟัง โครงการ "แต่ลูก รัก" ในงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีชีวิต

อิงจันทร์ ณ นคร:ทอมอิงจันทร์

<http://gotoknow.org/blog/smallsmall/347042>

ครูแมว อักษรา

<http://gotoknow.org/blog/auksara/296361>

เวลาผ่านไป 1 ปีกว่าๆ ครูอิงอยากบอกว่า ตลอดเวลาได้พยายามปรับปรุงห้องสมุดและจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียนตลอดมา การรณรงค์ การปลุกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านค่อนข้างจะยาก เพราะขณะนี้เท่าที่ทราบกันดี นักเรียนมักจะตกอยู่ในอำนาจของโลกดิจิทัล ทำให้กิจกรรมห้องสมุดยังไม่เป็นที่พึงพอใจ

ครูอิงจึงปรึกษากับผู้บริหารโรงเรียนจึงตัดสินใจจัดกิจกรรม สัปดาห์ส่งเสริมการอ่านขึ้นในโรงเรียน โดยจัดเป็นกิจกรรมฐานการเรียนรู้ จำนวน 5 ฐาน มีครูรับผิดชอบฐานละ 2 ฐาน

ตอนนี้ครูอิงกำลังใช้ความพยายามในการหาเงินส่วนหนึ่ง เพื่อซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ประจำไว้ที่ห้องสมุดสัก 1 ชุด รวมทั้งติดสัญญาณอินเทอร์เน็ตด้วยคะ

เพื่องานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีมิติของการ “เปิดปากเปิดใจ” ของเด็กและครอบครัว ในการแก้ไขปัญหา และป้องกันปัญหาและยังเป็นการพัฒนานักเรียนโดยมีส่วนร่วมของครอบครัว “ห้องนี้มีคำปรึกษาด้วยรักและห่วงใย” แต่ลูกด้วยรัก” To child with love จึงเป็นห้องที่เปิดรับให้การปรึกษาแก่ลูก ๆ และผู้ปกครองของโรงเรียนบุญวาทย์มาหลายภาคเรียน นับแต่โรงเรียนเริ่มโครงการ “แต่ ลูกด้วยรัก” ภายใต้หลักคิดความเชื่อที่ว่า”การพัฒนานักเรียนในทุกด้าน จะสำเร็จและเกิดความดีงามได้ ต้องอาศัยพลังความรักที่ยิ่งใหญ่ของพ่อแม่และครอบครัว จิตวิญญาณของความเป็นครู ความใส่ใจและความร่วมมือของทุกภาคส่วนในชุมชน โดยมีการติดตามดูแลของคณะทำงานที่เข้มแข็งด้วยกระบวนการ “กัลยาณมิตร” ด้วยวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและหัวใจทองคำของท่านผู้อำนวยการโรงเรียน ผอ.เบญจวรรณ ไกรวุฒินันท์ ท่านประกาศเป็นวาระของโรงเรียนที่มุ่งมั่นให้เกิดเป็นการทำงาน ที่เป็นวัฒนธรรม “ครูเพื่อศิษย์” และครอบครัว

Teacher For Students

หมวดที่ 4

ช่วยกันสนับสนุน “ครูเพื่อศิษย์”

ได้อย่างไร

Student

หมวดที่ 4 ช่วยกันสนับสนุน “ครูเพื่อศิษย์” ได้อย่างไร

บันทึกที่ 1 ครูต้องรวมกัน

เป็นกลุ่ม หรือองค์กรที่ถาวร

Sila Phu-Chaya

<http://gotoknow.org/blog/takelifeeasy/307567>

การรวมตัวกันเป็นกลุ่ม เป็นองค์กร ในรูปชมรม สมาคมหรือเรียกอย่างอื่น ๆ อีก ก็ตามเป็นการ เริ่มต้นของความเข้มแข็งของ คนในทุกอาชีพและวิชาชีพ แต่ในวงการ วิชาชีพครูของพวกเราดูจะมี พัฒนาการใน เรื่องนี้ค่อนข้างช้ามาก ๆ ในสายตาของผม เห็นว่ามาถึงบัดนี้กลุ่มหรือองค์กรของพวกเรา ยังไม่งอก เท่าที่เห็นแพร่หลาย มีการรวมตัว กันเป็นรุ่น เช่น ศิษย์เก่าโรงเรียน วิทยาลัย ครูเพชรบุรี รุ่น... โต๊ะแชร์กลุ่มโน้นกลุ่มนี้... เป็นต้น เราต้องมีการรวมกันเป็นกลุ่มหรือองค์กรที่มีความถาวร มีกิจกรรมที่อยู่ในขอบข่าย ของวิชาชีพ หรือเกี่ยวข้องไม่ใช่กิจกรรมที่เน้น ความสัมพันธ์แต่อย่างเดียวหรือเป็นหลัก แต่ ควรเป็นการรวมตัวกันเพื่อพัฒนานวัตกรรม การเรียนการสอนของครู การรวมตัวกันเพื่อ ดูแลและรักษาผลประโยชน์ของผู้บริหารสถาน ศึกษาและการจัดตั้งเป็นสมาพันธ์เพื่อขับเคลื่อนนโยบายการศึกษาของรัฐ แบบนี้คือ กลุ่มหรือองค์กรที่เราควรหรือต้องมีในวงการ วิชาชีพของเรา

บันทึกที่ 2 ครูดู ครูดี...

ปภัทกร วงศ์ชิดวรสกุล

<http://gotoknow.org/blog/takelifeeasy/307567>

การพัฒนาครูต้องใช้ “ครู” พัฒนากัน ใช้อาจารย์ไปพัฒนาครู ครูก็จะกลายเป็น “อาจารย์” ปากเรากินอะไรเข้าไป ท้องเราก็กินได้อย่างนั้นหูของครูได้รับการอบรมจาก อาจารย์ หูเราก็บริโภคความรู้แบบ “อาจารย์” ในทางกลับกัน ครูน่าจะไปสอนอาจารย์ สอน อาจารย์ให้มีความเป็น “ครู” ใช้ครูที่ดีสอน ครูที่ตั้งใจจะดี เพื่อเป็นแรงผลักดันครูให้ทำ ดี แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและเชื่อมโยงครู ดีให้เป็นสัญลักษณ์แห่ง “ความดี” ครูดีก็มีกำลังใจที่จะทำดีต่อไป ครูที่อยากดีก็มีตัวอย่างที่ทำ ดีแล้วประสบความสำเร็จ

หมวดที่ 4 ช่วยกันสนับสนุน “ครูเพื่อศิษย์” ได้อย่างไร

บันทึกที่ 3 ครูแนะแนวกับการขับเคลื่อน
การศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดฯ : จำเป็นหรือ
แค่จำเป็น

เสียงเล็กๆ

<http://gotoknow.org/blog/fuad1011/313384>

มันมากกว่าแค่จำเป็น เพราะมันคือ
ความจำเป็นที่กระทรวงศึกษาธิการต้อง
ตระหนัก มีโอกาสได้ไปสัมมนาแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็นเรื่อง “การขับเคลื่อนทางการ
ศึกษาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้”
จัดโดยสาขาวิชาชีพครู คณะศิลปศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา งานนี้
มีทั้งตัวแทนสำนักงานการศึกษาเอกชน (สช)
ตัวแทนครู อาจารย์ นักการศึกษา ตลอดจนนัก
วิจัย

สิ่งหนึ่งที่ผมพบจากการสัมมนาในวัน
นั้นคือ ปัญหาของคนพื้นที่มองภาพออกได้
ชัดมากกว่าคนข้างนอกที่มองเข้ามา ฉะนั้น
ประเด็นของผมคือการแก้ไขปัญหาการศึกษา
ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มิใช่ใคร
ก็ได้ที่เข้ามาแก้ไขแต่ต้องเป็นคนที่แก้ไขอะไร
ก็ได้ต่างหาก และคำตอบก็คือทุกภาคส่วน
ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่โดยมีส่วนกลางเป็นผู้
สนับสนุน ความจริงเครือข่ายทางการศึกษาที่
มีอยู่ในพื้นที่สามารถขับเคลื่อนการศึกษา ได้
อย่างดีโดยไม่ต้องรอสิ่งใด ๆ ที่มันเหมือนจะ
จำเป็นเร่งด่วน

บันทึกที่ 4 พระคุณที่สาม

ครูแป้ม

<http://gotoknow.org/blog/kfstd/235832>

วันครู 16 มกราคม 2552 ได้จัดพิธีบูชา
ครูและบูรพาจารย์โดยเหล่าบรรดาครู อาจารย์
ต่างหลังไหลเข้าร่วมในพิธีอันศักดิ์สิทธิ์นี้อย่าง
พร้อมเพรียงกัน ดีใจด้วยนะคะกับคุณครูที่เป็น
แบบอย่างที่ดีจนได้รับรางวัลมากมายหลาย
ประเภท เป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับ
ครูได้อีกทางหนึ่ง

สำหรับพิธีที่จัดขึ้นนั้นก็คล้ายกันกับ
ทุกๆปี นอกจากพิธีสงฆ์ก็จะมีกรนำสวดบท
บูชาครูมีการรำถวาย ตลอดจนครูอาวุโสกล่าว
นำเพื่อนครูร่วมกันปฎิญาณตน ท้ายสุดจึง
เป็นการมอบรางวัล แต่มีสิ่งหนึ่งที่ไม่ว่าจะเป็น
ปีใด ๆ ก็ตาม คือการที่เด็กนักเรียนได้ร่วมกัน
ร้องเพลง”พระคุณที่สาม” อย่างไพเราะ

หมวดที่ 4 ช่วยกันสนับสนุน “ครูเพื่อศิษย์” ได้อย่างไร

บันทึกที่ 5 เตรีมงานประณิตสู่
เวทีการพัฒนาสู่ความเป็นมนุษย์ที่
สมบูรณ์

จตุพร วัชรภัทช์อักษร

<http://gotoknow.org/blog/mhsresearch/300874>

TEC

กลุ่มที่เราจัดกระบวนการแลกเปลี่ยน
เรียนรู้ครั้งนี้เป็นคุณครู ดังนั้น การบ่มเพาะใน
วิชาชีพ (Professional socialization) มีส่วน
ผลักดันทำให้ครูพัฒนาตนเองทั้งภายนอกและ
ภายในอย่างไร? ก็เป็นประเด็นที่น่าสนใจ

เนื้อหาการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เน้นการ
แลกเปลี่ยนเชิงลึกผ่านประสบการณ์การเรียนรู้
ที่จริงแท้ (Authentic Learning experience) ลง
สู่กระบวนการเรียนการสอน มุ่งให้เด็กนักเรียน
“สุข ดี และ เก่ง” ในส่วนของผู้สอนเองก็มี
ความสุขด้วย ในกระบวนการเหล่านั้นนอกจาก
สร้างมิติการพัฒนาด้านนอกแล้ว ด้านในมีการ
พัฒนาจากข้างในอย่างไร?

บันทึกที่ 6 ครูต้องรวมกันเป็น
กลุ่ม หรือองค์กรที่ถาวร

ครูดี

<http://gotoknow.org/blog/pbrupt551001/193568>

ยุคนี้หากกิจกรรมหรือโครงการใด
ที่พุ่งเป้าไปที่เยาวชน มักจะมุ่งไปยังสถาน
ศึกษาก่อน ขอความร่วมมือผ่านทาง สพท.
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือ ขอประสาน
งานไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนโดยตรง หลังจากนั้น
จากนั้นก็จะมีกรมอบหมายงานให้กับผู้ที่มี
ส่วนเกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป ฟังดูก็เป็นขั้น
ตอนปกติดีนะครับ แต่ไม่ปกติก็คือ มักจะทำกัน
อย่างนี้เกือบทุกหน่วยราชการที่มีโครงการ
หรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับเยาวชน ลองจินตนาการ
ครับ ถ้ามีประมาณ 4-5 หน่วยงานไปติดต่อ
โรงเรียน เชิญครูและนักเรียนแกนนำ มาร่วม
ประชุม ร่วมอบรม ทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งก็ส่ง
ผลให้นักเรียนแกนนำกลุ่มนี้เก่งขึ้น มีความ
สามารถ กล้าแสดงออก เพราะมีการเรียนรู้
ที่หลากหลาย เรียนจากประสบการณ์ในการ
ทำงานจริง เห็นได้ชัดว่าการทำกิจกรรมได้
ฝึกให้นักเรียน คิดเป็น ทำจริงได้มากที่สุดทีเดียว
ถ้าเป็นครูเพื่อศิษย์จริง จะคอยเข้มงวดดูแล
เรื่องการเรียนของศิษย์ด้วย ไม่ยอมให้มีการทำ
กิจกรรมนอกห้องเรียน มาทำให้การเรียนปกติ
ของศิษย์มีปัญหา ต้องคอยกระตุ้นเตือน และ
กำชับให้ศิษย์ตั้งใจเรียนควบคู่ไปด้วย

หมวดที่ 4 ช่วยกันสนับสนุน “ครูเพื่อศิษย์” ได้อย่างไร

บันทึกที่ 7 หากทางออกร่วมกัน
ห้กชั้นในการแก้ปัญหาให้นักเรียนปัญหา
นักเรียน

monna สโสรภักติกุล (Monthon Sorakraitikul)
<http://gotoknow.org/blog/kmd/288474>

ในการประชุมสภานักเรียนระดับจังหวัด โดยได้เชิญประธานสภานักเรียนและคุณครูที่รับผิดชอบมาด้วย ได้ระดมความคิดเห็นระหว่างความต้องการของคุณครูและ ความต้องการของนักเรียนเพื่อหาทางออกของความพอดีร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน

ทำให้พบทางออกของปัญหาดังกล่าว 6 ขั้นตอน ดังนี้ครับ

1. ฟังความรู้สึกและความต้องการของนักเรียน
2. สรุปแนวความคิดของนักเรียน
3. แสดงความรู้สึกและความต้องการของคุณครู
4. ชวนนักเรียนในห้องให้ระดมความคิดกับครู เพื่อหาทางแก้ปัญหาร่วมกัน
5. จัดบันทึกแนวความคิดทั้งหมดของนักเรียน โดยไม่มีการประเมินผล
6. ตัดสินใจร่วมกันว่าจะใช้ความคิดใด และวางแผนว่าจะนำแนวความคิดนั้นๆ ไปปฏิบัติจริงได้อย่างไร

บันทึกที่ 8 กลั่นประสบการณ์ผู้บริหาร
สถานศึกษา : จากแนวคิดสู่การปฏิบัติ

IDENT

small man
<http://gotoknow.org/blog/wijcha/298204>

ช่วงเวลาสองวัน ที่ โรงแรมรามการ์ เดนต์ในเวทีที่ 2 ของ กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (ภาคการศึกษา) เราได้ออกแบบการแลกเปลี่ยนโดยแยกกลุ่มผู้บริหาร และ ครูปฏิบัติการ ออกจากกัน เป็น 2 กลุ่ม

โดยผมและคุณนพรัตน์ จะเป็นผู้คอยประสานงาน (Facilitator) ในกลุ่มผู้บริหาร ส่วน ดร.ยุนุช และ อ.ศิลา เป็น Facilitator ในกลุ่มคุณครูปฏิบัติการ โดยบริบท สถานะ ของครูสองกลุ่มทำให้รูปแบบการแลกเปลี่ยน แตกต่างกัน

เรื่องเล่าจากเวทีที่ 1 สรุปได้ว่า คุณครูที่เชิญเข้ามาแลกเปลี่ยนในเวทีนี้ แต่ละท่านเป็นครูที่เต็มจิตวิญญาณ และ เป็นครูเพื่อศิษย์จริงๆ เวทีที่ 2 เน้น การบริหารจัดการที่มุ่งไปสู่การพัฒนามนุษย์ที่สมบูรณ์ การพูดคุยก็เน้นไปถึงหลักคิด สู่การปฏิบัติ ของผู้บริหาร ส่วนของคุณครูปฏิบัติการก็พูดคุยประเด็นการบริหารเหมือนกันครับ แต่ต่างบริบทกัน

หมวดที่ 4 ช่วยกันสนับสนุน “ครูเพื่อศิษย์” ได้อย่างไร

บันทึกที่ 9 บันทึกสำหรับ คนเดิน
ดิน กินข้าวแกงข้างถนน

ประจักษ์ ปานอินทร์

<http://gotoknow.org/blog/paninin/304377>

บันทึกที่ 10 ข้อค้นพบมหัศจรรย์
KM เปลี่ยนแปลงคน

Sila Phu-Chaya

<http://gotoknow.org/blog/mymindmelody/305646>

ประเทศไทยมีวิธีสร้างคนผิดมาตลอด
อย่างนั้น หรือเลิกโทษกันไปโทษกันมาได้แล้ว
ต้องช่วยกัน หันหน้าเข้าหากัน ยอมรับความ
จริง เริ่มที่ระบบการศึกษา ปัญหามันอยู่ที่เรา
จะสอนเขาอย่างไรครูจึงไม่ใช่สอนแต่หนังสือ
เพียงอย่างเดียว แต่ต้องสอนคนให้เขาเป็น
มนุษย์ที่สมบูรณ์ ต้องให้คิดเป็น ทำเป็น แก้
ปัญหาได้ ซึ่งจะ使他เป็นคนดี เป็นคนเก่ง
และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

ผมว่าเรื่องของการคิด วิธีคิดเป็นเรื่อง
สำคัญที่สุดของความเป็นมนุษย์ เป็นจุดเริ่ม
ต้นของความผิดชอบชั่วดี ความเสื่อมของ
สังคมในปัจจุบันก็เป็นเพราะเจ้ากระบวนการ
คิดนี้แหละ แต่ผมก็ไม่เห็นสมัยไหนให้ความ
สำคัญเอาจริงเอาจังสักที ปล่อยให้ครู ผู้บริหาร
สถานศึกษาผจญภัยกันไปตามยถากรรมเช่น
เคย

เพิ่งกลับจากการร่วมกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์
ในระบบการศึกษาไทย “Humanized Edu-
cate” ของมูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์ ซึ่งร่วม
ทีมงานคุณภาพกับคุณเอก พิณชู (คุณนาย
ดอกเตอร์) มาทั้งหมดสามครั้งแล้ว ครั้งนี้เป็น
ครั้งที่ 3 ครั้งสุดท้ายนี้มีท่านอาจารย์ดอกเตอร์
ขจิต และคุณหนานเกียรติมาร่วมด้วย

สิ่งที่ได้เรียนรู้จาก คุณครูที่มาร่วมวงคือ
การมองเห็น การเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่ของ
ท่านทั้งหลาย ทุกคนมีความสุขอย่างประมาณ
คำมิได้ แสบไม่อยากจะพรากจากกันไป คำ
พูดที่กล่าวซ้ำๆ ย้ำๆ จนเราเองก็ไม่มีคำตอบ
จะให้ก็คือ “พวกเราจะเจอกันอีกไหม”
“KM เปลี่ยนแปลงและพัฒนาจิตให้เป็นมนุษย์
ที่มีความสมบูรณ์ได้จริง

หมวดที่ 4 ช่วยกันสนับสนุน “ครูเพื่อศิษย์” ได้อย่างไร

บันทึกที่ 11 คุณครูผู้ “สะอาด”

ปภักร วงศ์ชิดวรสกุล

<http://gotoknow.org/blog/thai-educated/194146>

ตามสังขารแห่งธรรมชาติอันประเสริฐได้กล่าวไว้อย่างจริงแท้แน่ว่า “เป็นไปไม่ได้ที่สิ่งสกปรกจะทำให้สิ่งอื่นสะอาดได้” ดังนั้นคุณจึงต้องเป็นคุณครูผู้ “สะอาด” เพราะสิ่งที่สะอาดเท่านั้นจึงจะชำระความสกปรกได้

คุณครูผู้รับหน้าที่ดูแลดวงใจดวงน้อยที่พ่อแม่ไว้วางใจ ส่งต่อ เจียรระไนให้แวววาว ดุจดวงดาวอันสว่าง ส่องอำไพ.. คุณครูผู้สะอาดนั้นจะต้อง สะอาดปราศจากความโลภ ความโกรธ และความหลง

คุณครูผู้สะอาดคือ “ผู้ให้” การให้อย่างจริงใจนั้นจะเป็นบ่อเกิดแห่งการปิดประตูไขว้ซึ่งความโลภ คุณครูผู้ให้นั้นยอมทำหน้าที่ “ครูเพื่อให้” มิได้หวัง ทรัพย์สิน เงินทอง หรือกำไรแม้กระทั่งตำแหน่ง ลาภยศ และสรรเสริญ

ครูที่ทำเหตุปัจจัยไว้ดี ย่อมได้ดี เป็นของธรรมดา การทำดีในหน้าที่ครูคือ “สอนดี” การสอนดีนั้นมิใช่เพียงแต่แค่ศิษย์มีความรู้ แต่ศิษย์ยังต้องเป็นที่เชิดชูคุณความดีแห่งพ่อแม่

บันทึกที่ 12 กวดวิชา Tutor Channel ถูกต้องหรือถูกใจ?

สันติย์ สุวรรณเจริญ

<http://gotoknow.org/blog/wipaks/307159>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 ของกระทรวงศึกษาธิการเอง หรือแม้แต่หลักสูตรใหม่ ซึ่งจะเริ่มใช้อย่างเต็มระบบในปีการศึกษาหน้า กำหนดไว้ทำนองนี้ กล่าวคือ ให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นเหตุผลว่า ทำไมครูที่โรงเรียนจึงไม่สอนแบบครูกวดวิชา เพราะ พ.ร.บ.การศึกษา ซึ่งเป็นตัวบทกฎหมายกำหนดไว้ หรืออีกนัยหนึ่ง วิธีสอนแบบกวดวิชา ไม่ใช่วิธีตามที่กฎหมายกำหนด แต่จะบอกว่า การสอนกวดวิชาไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเสียทั้งหมด คงไม่ถูก ไม่อย่างนั้นแล้ว คงไม่แห่ไปเรียนกันมากมายขนาดนั้น ถ้าครูจัดการเรียนการสอนตามความต้องการของนักเรียน สอนแล้วนักเรียนตั้งใจเรียน ฟังพอใจเรียนอย่างมีความสุข ก็น่าจะเป็นผู้เรียนเป็นสำคัญแล้ว

หมวดที่ 4 ช่วยกันสนับสนุน “ครูเพื่อศิษย์” ได้อย่างไร

บันทึกที่ 13 Humanized Educare

หนานเกียสตี

<http://gotoknow.org/blog/kiat12/307186>

ผมมีโอกาสได้สังเกตการทำงานของผู้นำกระบวนการแลกเปลี่ยนเพียง คุณเอก จตุพรวิศิษฎ์ ไซต้อังกูร ท่านเดียว แต่คาดว่า ลักษณะและความสามารถน่าจะใกล้เคียงกัน จึงสามารถทำให้วงพูดคุยเป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างแท้จริง สร้างได้ทั้งความรู้ ความสุข และความเชื่อมั่น

การนั่งสังเกตการณ์อยู่นอกวงของผม นอกจากจะชื่นชมต่อบรรดาเรื่องเล่าทั้งหลายแล้ว ผมยังอดชื่นชมผู้ทำกระบวนการแลกเปลี่ยนไม่น้อย และกล่าวได้ว่าการทำหน้าที่นั้นเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จข้างต้น

ผู้ดำเนินกระบวนการทำอะไรบ้าง...

เกริ่นนำเข้าสู่เรื่องและเชื่อมโยงไปสู่คำถาม เชื่อเชิญให้เกิดการเล่าเรื่องและแลกเปลี่ยนความรู้และความเห็นในเวทีพูดคุย สร้างบรรยากาศในวงพูดคุยให้ผ่อนคลาย สรุปลงและขมวดเรื่องเล่าของแต่ละคนและเชื่อมโยงไปสู่ประเด็นถัดไป การตั้งคำถามให้คนเล่าได้ ทบทวนและไตร่ตรองประสบการณ์ของตนเอง

การให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ที่ไม่เป็นทางการของผู้เข้าร่วม เป็นเรื่องที่ทีมงานให้ความสำคัญ ทำให้การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันมีมิติที่หลากหลายกว้างขวางมากขึ้น

บันทึกที่ 14 การศึกษาไทย

๒๕๕๒-๒๕๕๓ สู่เส้นทางแห่งอาจารย์บุชชา “ครูเพื่อศิษย์”

นงนาท สนธิสุวรรณ

<http://gotoknow.org/blog/nongnarts/322230>

ผมขอตั้งจิตอธิษฐาน ให้สังคมไทยทั้งสังคม ช่วยกันบุชชา “ครูเพื่อศิษย์” คือไม่ใช่ยกย่องเฉยๆ แต่ช่วยกันอำนวยความสะดวกหรือเข้าไปช่วยเหลือส่งเสริมให้ “ครูเพื่อศิษย์” ทำงานสะดวกขึ้น มีพลังมากขึ้น เปิดโอกาสให้ทำงานเป็นกลุ่มเป็นก้อน เชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย สร้างพลังของ “ครูกู่แผ่นดิน” ขึ้นในแผ่นดินไทย...

หมวดที่ 4 ช่วยกันสนับสนุน “ครูเพื่อศิษย์” ได้อย่างไร

บันทึกที่ 15 ปริญญาเอกกับการปรับกระบวนการทัศนการณ์การเรียนรู้...

ปัทมกร วงศ์ชิดวรสกุล

<http://gotoknow.org/blog/thai-educated/310765>

หลักสูตรของครู ก. หรือ “ครูแม่ไก่” ของกระบวนการจัดการความรู้นี้ น่าจะเป็นหลักสูตรที่ใช้อบรมอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับปริญญาเอกของเมืองไทย เพื่อให้ครูไทยเป็นครูดี ครูเพื่อศิษย์

ครูดี ครูเพื่อศิษย์ที่แท้นั้นจะให้มากกว่าความรู้ คือ ให้กระบวนการเรียนรู้เพื่อให้นักศึกษาสามารถปรับกระบวนการทัศนการณ์การเรียนรู้ของตนเอง สิ่งนี้เป็นสิ่งสำคัญมากที่จะทำให้ศิษย์สามารถไขว่คว้าทุกสิ่งทุกอย่างรอบๆ ตัวมาประยุกต์ใช้เป็นความรู้เพื่อสร้างสรรค์ผลประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติเพราะนักศึกษาปริญญาเอกทั้งหลาย ส่วนใหญ่กว่าครึ่งหนึ่งจะต้องนำไปปริญญาที่สามารถเปลี่ยนคำหว่านนามตนเองเป็น ดร. นี้ไปสั่ง ไปสอน “ศิษย์ของศิษย์” อีกมากเท่า ทวีคูณ... การเอาใจใส่ศิษย์เพื่อปรับกระบวนการทัศนการณ์การเรียนรู้ของศิษย์จึงเป็นหน้าที่ของที่ปรึกษาที่ดี ที่พึงกระทำ

บันทึกที่ 16 ไปประชุมเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา...ศูนย์พัฒนาฯ

ครูอ้อย แซ่เฮ

<http://gotoknow.org/blog/engteacherr/230064>

ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการพร้อมทั้งเลขานุการประสานฯ สังคมและภาษาไทยไปประชุมเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาสพท.กท.ทั้ง 3 เขต ที่โรงเรียนพญาไท เพื่อพิจารณาคัดเลือกคณะกรรมการพัฒนากลุ่มสาระการเรียนรู้ระดับจังหวัด เป็นปกติ...ที่เมื่อคิดออกว่า จะทำอะไรกัน ก็ต้องเชิญประชุม เพื่อพัฒนาเราชาวครูผู้ปฏิบัติ ก็ต้องสนองนโยบาย ด้วยการปฏิบัติงาน...

er For Student

หมวดที่ 4 ช่วยกันสนับสนุน “ครูเพื่อศิษย์” ได้อย่างไร

บันทึกที่ 17 เวทีของ “ครูดี...”

ปภัทกร วงศ์ชิตาวรรณ

<http://gotoknow.org/blog/thai-educated/293123>

ครูดี ๆ ยังมีอยู่มากแต่ครูที่ดีไม่มีโอกาสได้เผยแพร่ “ความดี” เวทีในวงการการศึกษา นั้นเปิดโอกาสให้เฉพาะ “อาจารย์” ซึ่งส่วนใหญ่เป็น “อาจารย์เก่ง” อาจารย์ดี ๆ นั้นมีเวทีน้อย ครูดี ๆ ก็ต้องพลอยรับกรรมจากเวทีที่เหลือน้อย เหลือนิด

ปัจจุบันเวทีโชว์ความเก่งนั้นมีมาก ประชุมวิชาการกันที่ไหนก็เห็นมีแต่ไปโชว์ผลงานวิจัย ผลงานทางวิชาการ น่าจะมีวันหนึ่ง คือ “วันครู” เป็นวันที่ครูดี ๆ เขาไปรับโล่กัน ปีหนึ่งก็เห็นมีอยู่วันเดียว ซึ่งเทียบไม่ได้กับเวทีโชว์ผลงานทางวิชาการเลย มีกันทุกวันทุกที่ ทุกมหาวิทยาลัย บนบอร์ดต่าง ๆ ตามมุมอาคาร หรือหน้าห้องผู้บริหาร ก็เห็นมีแต่วารสาร “โชว์ความเก่ง” หนังสือพิมพ์ นิตยสารวารสาร ก็มักจะลงแต่เรื่องของ “คนเก่ง” ใครมีหนังสือพิมพ์ หรือเอกสารที่ลงเรื่องครูดี ๆ น่าจะนำมา “ตัดแปะ” ไว้บน G2K แห่งนี้กันบ้าง

บันทึกที่ 18 ค่าของเงิน

น่าของครู

ครูดี

<http://gotoknow.org/blog/pbrupt551001/198123>

สังคมไทยในปัจจุบันนี้ทุกอย่างดำเนินไปด้วย “เงิน” แต่ในปัจจุบันนี้ไม่เป็นเช่นนั้นแล้ว เพราะครูบางคนกลับคิดค่าส่งลูกศิษย์ ส่งถึงฝั่งบ้าง ไม่ถึงบ้าง เมื่อได้รับค่าตอบแทนทุกอย่างก็จบ ทำให้สังคมหมดความศรัทธาในความเป็นครู สังคมตราหน้าครูในปัจจุบันว่าไม่มีศักยภาพของความเป็นครูอย่างแท้จริง ครูเหล่านั้นหวังที่จะกอบโกยผลประโยชน์จากผู้ปกครองที่ไม่มีเวลาดูแลบุตรหลานของตัวเอง โดยการสอนพิเศษ บ้างก็ขายของนักเรียน บ้างก็เอาเวลาที่สอนไปขายของพวกเขาตรง เช่น เครื่องสำอาง เป็นต้น ถ้าครู(บางคน)ในสังคมเรายังเป็นอย่างนี้แล้ว ใครเล่าจะยกย่องครู

ในความเป็นจริงมีครูที่ดี ๆ ที่เป็นครูอย่างแท้จริงอยู่มากในประเทศ ท่านเหล่านี้ไม่หวังที่จะกอบโกยท่านให้ความรู้ สร้างความสามารถ สร้างแนวทางให้กับลูกศิษย์ แต่มันก็เหมือนกับปลาทุในเข่ง ถ้ามันเฝ้าเพียงตัวเดียว มันก็พลอยเหม็นไปทั่วทั้งเข่ง วงการครูก็เหมือนกัน เพียงแค่ครูคนเดียว หรือ แค่ครูกลุ่มเดียวเท่านั้น ทำให้สังคมมองครูว่าผิดไปเสียทุกคน

หมวดที่ 4 ช่วยกันสนับสนุน “ครูเพื่อศิษย์” ได้อย่างไร

บันทึกที่ 19 ลมหายใจแห่ง

การเป็น FA โอบล้อมกันและกัน

Sila Phu-Chaya

<http://gotoknow.org/blog/takelifeeasy/307567>

จัดกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในระบบ มีการส่งมอบงาน FA จากน้องชวงไปเป็นท่านอาจารย์ ดร. ขจิต เปรียบเหมือนการวิ่งผลัด 4 X 100 เมตร ก็ไม่ปาน น้องชวงมอบหนังสือให้ท่าน ผอ. ธีรวัจน์ แห่งโรงเรียนชำอ้อ และมอบเงินเพื่อสนับสนุนการทำงานกิจกรรมต่างๆ เพื่อโรงเรียนให้แก่ท่าน ผอ. เป็นจำนวน 7,500 บาท

er For Student

FOR STUD
TEACHER FO

หมวดที่ 5

ครูที่กำลังบำเพ็ญเพียรไปสู่ความเป็น
“ครูเพื่อศิษย์” ควรทำอย่างไร

บันทึกที่ 1

อยากจะเล่า เรื่องครูเพื่อ
ศิษย์ เมื่อศิษย์รู้ว่าไม่รู้อะไร

บันทึกที่ 2

ทฤษฎี vs ปฏิบัติ

JJ

<http://gotoknow.org/blog/uackku/337878>

Handy

<http://gotoknow.org/blog/handyman/304868>

ในส่วนตัวผมที่หลายคนยอมรับในความ
เป็น Handy man ขอยืนยันว่าผมเรียนทฤษฎี
น้อย เอาแค่พอให้ใช้ทำงานได้ เมื่อลงมือทำ
ไปก็พบปัญหา ทำให้ต้องไปหาความรู้ทฤษฎี
เพิ่ม แต่ก็ทำเท่าที่จำเป็นเรียนไปทำไปแบบ
นี้ปรากฏว่าสนุกเพลิดเพลิน และเกิดทักษะ
ความชำนาญในการปฏิบัติในหลายๆเรื่อง
และที่แน่ๆคือได้เรียนรู้ไปพร้อมกับความภาค
ภูมิใจในผลงานความคิดสร้างสรรค์ของตัวเอง
ซึ่งกลายเป็นแรงขับสำคัญให้เรียนรู้ไปแบบต่อ
เนื่องจนดูเหมือนไม่มีที่สิ้นสุด

เข้าประเด็นเลยเป็นอันว่าคงต้องช่วย
สอนนอกชั่วโมงเรียนกันหน่อยละ เด็กน้อยคน
นี้ดีพอสมควร เตรียมคำถามมาเป็นประเด็นๆ
พอได้เห็นภาพฟิล์มจริงๆ ที่ไม่ใช่ Slide power
point เด็กน้อย อุทาน “อ้อ หนูเพิ่งเข้าใจวันนี้
เองแหละ ค่ะ”

นับว่ายังโชคดีที่เด็กนักศึกษาท่านนี้
ประเมินตนเองว่า “รู้อย่างไม่รู้ว่าไม่รู้อะไร” นี้
แหละ การจัดการความรู้แบบธรรมชาติ เพียง
แต่เราจะยอมไปเรียนรู้ หรือ หาผู้รู้ กล้าเดิน
อาจไปหา ผู้รู้ หรือไม่? ก็เล่าสู่กันฟังไม่ได้อ้าง
ตัวว่าเป็น “ครูเพื่อศิษย์” แต่อยากนำมาเชื่อม
ต่อเรื่องการจัดการความรู้

เริ่มที่การประเมินตนเอง หรือ Self Re-
flection ว่าเรายอมรับว่าเรารู้ว่าเราไม่รู้อะไร
และ การค้นพบว่า “เราไม่รู้ว่าเราไม่รู้อะไร”

บันทึกที่ 3

ความสุขหาง่าย พบได้
ทั่วไปในหน้าที่การงาน

บันทึกที่ 4

“ปิติ – สุขใจ...ใช่บ้ายอ”

Handy

<http://gotoknow.org/blog/handyman/307571>

Handy

<http://gotoknow.org/blog/handyman/308597>

สุขยามร่วมเฮฮา กินอยู่ในงานบุญกฐินของ
ป่าจุ่มที่ประโคนชัย และสุขจากการไตรรวม คิด พูด
ทำทุกอย่างด้วยใจเพื่ออนาคตของชาติ 38 ชีวิต
คือนักศึกษาของป่าแหวง ที่นับเป็นกลุ่มคนโชค
ดีมากที่ได้รับโอกาสที่แสนพิเศษ ในการมารับการ
เสริมสร้างสัมมาทิฐิฐานการใช้ชีวิตและการเรียน
รู้ในสวนป่า มหาชีวัลย์อีสานตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นปี
ที่หนึ่งแต่สุขพิเศษหนึ่งรายการที่ไม่คาดคิดว่าจะได้
พบเห็นก็คือ ป่าแหวงร้องไห้หลังน้ำตาเพราะผม
เรื่องมันเป็นอย่างไรให้ไปตามเจ้าตัว... น้องเอก
จตุพรหรือท่านอธิการบดีมหาชีวัลย์ฯ (ครูบาสุทธิติ
นันท) กันเอาเองนะครับท่านผู้ชม

ความจริงตั้งใจจะบันทึกเรื่องการเรียนรู้ และ
แง่คิดที่ได้จากการไปอยู่โยง 3 วัน อบรมครูต่างชาติ
ที่ Thai Sikh International School ในบันทึกที่แล้ว
ให้สมบูรณ์ และกะว่าจะบันทึกต่อกัน ตอนสองตอน
ในเรื่องเดียวกัน แต่บังเอิญว่าเปิดเช็ค e-mail เมื่อ
สักครู่มีจดหมายฉบับหนึ่งอ่านดูก็ารู้สึกสบายใจ
แต่ไม่ถึงกับตื่นเต้นจนใจแวง หรือเสียศูนย์ เพราะ
ค่อนข้างจะชินหรือเฉยๆ ได้กับโลกธรรมทั้งฝ่าย
บวก และฝ่ายลบ เห็นความเป็น “เช่นนั้นเอง” ได้
พอประมาณอยู่ตลอดมา แต่ก็ยอมรับว่าหลายครั้ง
มธุรสวาจาที่คนเขากล่าวขวัญถึงเรารู้สึกว่ามันมา
จากจิตที่บริสุทธิ์ ไม่มีผลประโยชน์หรืออามิสใด
แอบแฝง อ่านแล้วก็ทบทวนสิ่งที่ได้ทုံมเท ความคิด
กำลังกาย ใจ ลงไปในงานที่ทำก็รู้สึกปลอดโปร่ง
โล่งใจ ว่าที่นำไปน่าจะเดินถูกทางเกิดปิติ ทำให้ได้
รำพึงในใจแบบที่ท่านอาจารย์พุทธทาสสอนไว้ นั่น
คือวลีที่ว่า “ถูกต้อง-พอใจ” ท่านบอกว่าหากสามารถ
กล่าวคำนี้กับตัวเองได้บ่อยๆ ก็ถือว่าใช้ได้แล้ว และ
จะนำไปสู่ความรู้สึกอยากยกมือไหว้ตัวเองได้ใน
ที่สุด

Teacher For Student

หมวดที่ 5 ครูที่กำลังบำเพ็ญเพียรไปสู่ความเป็น “ครูเพื่อศิษย์” ควรทำอย่างไร

บันทึกที่ 5

ดวงจันทร์วันเพ็ญเห็นเป็นครู

บันทึกที่ 6

การเดินทาง (ของครู)

umi

<http://gotoknow.org/blog/kohyor/303378>

สunitย สุวรรณเจริญ

<http://gotoknow.org/blog/suwancha/304968>

ถึงแม้ว่าคนเราจะพบเจอปัญหาและอุปสรรคนานาประการแต่เมื่อพบแสงจันทร์ส่องลงมาแล้ว ทำให้สดชื่นคุณครูก็เหมือนดวงจันทร์วันเพ็ญสาดแสงส่องลงมาสร้างความสบายใจให้แก่มวลศิษย์ได้ชื่นใจและเคารพบูชาคุณครูและยึดถือคำแนะนำสั่งสอนปฏิบัติให้ดูเป็นอยู่ให้เห็นและคุณครู คือผู้ยกจิตวิญญาณของมนุษย์ให้สูงขึ้นโดยธรรม...

ถ้าครูไม่หวังประโยชน์ที่ควรจะหวังหันไปหวังอำนาจ หวังตำแหน่งหวังสิทธิ์ และหวังรายได้กันมากๆ เข้าแล้ว จะเอาจิตใจที่ไหนมาหวังความรู้ ความดี ความเจริญของเด็ก ความหวังในสิ่งเหล่านั้นจะค่อยๆ บั่นทอนทำลายความเป็นครูไปจนหมดสิ้น จะไม่มีอะไรเหลือไว้พอที่ตัวเองจะภูมิใจหรือผูกใจใครไว้ได้ ความเป็นครูก็จะมีค่าเหลืออยู่ให้เป็นที่เคารพบูชาอีกต่อไป...

ชีวิตคือการเดินทาง การเดินทางคือการเรียนรู้ นักเดินทางจะสังสมประสบการณ์ การเดินทางไม่ได้หมายถึงการเดินทางจริงๆ อย่างเดียว แต่จะหมายถึงการดำเนินชีวิตประจำวันด้วย

การดำเนินชีวิตหรือการเรียนรู้ของแต่ละคนต่างกันสุดแต่จะเรียนรู้หรือแสวงหาความรู้ได้อย่างไร เรียนรู้ที่จะรู้ เรียนรู้ที่จะไม่รู้ เรียนรู้ที่จะอยู่เฉยๆ เรียนรู้ที่จะขวนขวาย ไม่ว่าจะเรียนรู้หรือดำเนินชีวิตอย่างไร ก็นับว่าเป็นการเรียนรู้ หรือเป็นประสบการณ์ทั้งสิ้น แต่ถ้ามีอาชีพครูหน้าที่ให้ความรู้ สนับสนุนให้นักเรียนได้เรียนรู้รวมทั้งเป็นตัวอย่งที่ดี ครูเรียนรู้ที่จะไม่รู้ หรือเรียนรู้ที่จะอยู่เฉยๆ ไม่ได้ เพราะถ้าเป็นดั่งนั้นจะเป็นครูที่ดีได้อย่างไร

การเดินทางของครูควรเรียนรู้ที่จะรู้ ขวนขวาย สังสมประสบการณ์ เพื่อมุ่งไปสู่ความเจริญงอกงามในศิษย์ตน

Teacher

หมวดที่ 5 ครูที่กำลังบำเพ็ญเพียรไปสู่ความเป็น “ครูเพื่อศิษย์” ควรทำอย่างไร

บันทึกที่ 7

ทำไม? ครูถึงต้องเรียนรู้
ไปพร้อมกับผู้เรียน

บันทึกที่ 8

เสียสละสอนทำไม?

ณัฐา

Ka-Poom

<http://gotoknow.org/blog/takasila2/317982>

<http://gotoknow.org/blog/kapoommind/303547>

ทำไม? ครูถึงต้องเรียนรู้ไปพร้อมกับผู้เรียน การเรียนรู้ไปพร้อมๆ กับผู้เรียนจะทำให้เราได้รับทราบบริบท ความรู้สึกนึกคิด และปัญหาของผู้เรียน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไป

ปรับปรุงวิธีการสอนของเราได้อย่างดี... ตอนที่อยู่ภาควิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์นั้น ผมสอนผู้เรียนระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่แต่พอ

ข้ามศาสตร์ย้ายมาสอนที่ภาควิชาการบริหาร การศึกษาจะเป็นการสอนในระดับปริญญาโทเป็นหลัก ผู้เรียนส่วนใหญ่ทำงานแล้วและมีอายุเฉลี่ยมากกว่าผม

ด้วยความเป็นครูใหม่ผมพยายามออกแบบปรับปรุงวิธีการสอนพัฒนาไปเรื่อยๆ โดยล่าสุดนี้ผมตัดสินใจบูรณาการศาสตร์คอมพิวเตอร์ชั้นสูง เข้าสู่วิชาที่ผมสอนโดยการสอนผู้บริหารการศึกษาให้สามารถติดตั้งและใช้งาน Moodle ซึ่งเป็นโปรแกรมจัดการเรียนการสอนออนไลน์ฟรีที่ดีที่สุดในโลก โดยมุ่งหวังลึกๆ ว่าจะเป็นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยรวมโดยการใช้ ICT

เหนื่อยก็เหนื่อย... เบียดเบียนเวลาตนเองก็เบียดเบียน... แทนที่จะทำอะไรได้อีกตั้งมากมายช่วยประโยชน์ ทำประโยชน์อย่างอื่นดูท่าจะดีกว่ามาเสียเวลาพร่ำบอกร่ำสอน

ทำไม... ทำไมต้องทำทำไปทำไมมาสอนไปสอนมา... ผู้เรียนก็ใช้ว่าจะเชื่อฟังดีไม่ดีพาลเกลียดไปด้วย เฮ้อ! เลิกสอนดีไหม... พอเก่งพอรู้เรื่องขึ้นมาหน่อย หลงในตนเองว่า “ฉันนั้นรู้ดีกว่าครู”... ไปนั้นแหละ... หลงไปหลงไป วิ่งหนี

ครู เพราะหลงว่าตนเก่งแล้ว ครูแนะนำอะไรไปก็จะไม่เชื่อก็จะไม่ฟังไปนั้นแหละ แต่... ทำไมครูจึงยังอยู่ ยังดำรงอยู่ถึงการสั่งสอนนั้น แม้มด... แม้เดือน... แต่ครูก็ไม่เคยละทิ้งเด็กผู้เรียนจากตนไปได้เลย มีแต่ความเป็นห่วง เป็นใย ความเอื้ออาทร...

บันทึกที่ 9

คุณลักษณะของครูที่เพื่อน
ร่วมงานต้องการ

ครูดี

<http://gotoknow.org/blog/pbrupt551001/191510>

การทำงานร่วมกันของ ครูจะช่วยให้ งานที่ครูรับผิดชอบมีความเจริญก้าวหน้า อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว ส่งผลให้สถาน ศึกษาที่มีความเจริญเติบโตและเข้มแข็งก่อให้เกิดผลดีต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนอันเป็น เป้าหมาย ปลายทางเชิงอุดมคติในการจัดการ ศึกษาของสังคม

ในการทำงานร่วมกันครูจะต้องรู้จัก ปรับปรุงตนเองให้มีคุณลักษณะที่เป็นที่ ต้องการของเพื่อนร่วมงานในทัศนะของ ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าลักษณะที่เพื่อนร่วม งานต้องการประกอบด้วยคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีความจริงใจต่อเพื่อนร่วมงาน, รู้จักยกย่อง ชมเชยในสิ่งสมควร ยอมรับฟังความคิดเห็น ของเพื่อนบ้าง, ให้ความเห็นนอกเหนือใจช่วย เหลือเพื่อนในยามทุกข์ร้อน

บันทึกที่ 10

งานของฉัน

ครูเพื่อชีวิต

<http://gotoknow.org/blog/jathor/354382>

งานของผมเป็นงานที่ต้องใช้ความ อดทนมาก เป็นงานที่ต้องให้ความเมตตา เป็น งานที่ต้องใช้ความพยายาม เป็นงานที่ต้อง

ใช้ทักษะต่างๆอีกมากมาย เพราะงานที่ว่า นั้นคือ ครู ที่สอนเด็กที่มีความบกพร่องทาง สติปัญญา ตอนนี้ผมทำงานอยู่ในมูลนิธิแห่ง หนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่เป็นงานที่รับเด็กที่ มีความพิการทางด้านสติปัญญามาฝึกฝนให้ เกิดทักษะการดำรงชีวิตและให้ความรู้แก่เด็ก เหล่านี้ เช่นการเรียนการสอน การฝึกอาชีพ ให้กับเด็ก ฝึกทักษะกล้ามเนื้อเนื่องจาก เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความพิการ ชั่วทางร่างกายด้วย เป็นงานที่อยากทำมา นานแล้วและก็ได้เข้ามาทำงานนี้จริงๆ เมื่อได้ เข้ามาสัมผัส ชีวิตของเด็กเหล่านี้ เป็นเด็กที่น่า สงสารที่สังคมของคนปกติมองไม่เห็นหรือเห็น น้อย

บันทึกที่ 11

การสร้างสรรคงานเยื่อกระดาษ
สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางด้าน
ร่างกายหรือสุขภาพ

คือความภูมิใจ

<http://gotoknow.org/blog/nutta08/335380>

คือความภูมิใจเป็นงานศิลปะที่ดิฉันได้สอนเด็กพิเศษที่โรงเรียนศรีสังวาลย์ เชียงใหม่ทดลองทำและปฏิบัติจนเกิดผลงานอันน่าประทับใจในความสามารถของเด็ก แม้เขาจะมีความบกพร่องทางด้านร่างกายและสุขภาพเด็กบางคนไม่มีแขนและมีมือ ต้องใช้ปากและเท้าแทน ปากคนมีครบแต่เกร็งใช้งานไม่ได้ใช้งานศิลปะมาเป็นตัวช่วย เขาสามารถชักกล้ามเนื้อได้ดีและลดอาการเกร็งลง ทำชิ้นผลงานได้ดีเทียบเท่ากับเด็กพิเศษอื่นเช่นหุหนวกและเป็นใบ้ แต่สิ่งที่พวกเราภาคภูมิใจที่สุดนั่นก็คือ ชิ้นผลงานนั้นงดงามเทียบเท่าได้กับเด็กปกติทำเลยที่เดียว พวกเขามีความภาคภูมิใจเห็นคุณค่าของงานศิลปะ และเห็นคุณค่าของตนเอง ใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น ดิฉันในฐานะครูผู้สอนนั้นไม่ต้องพูดถึง ปลื้มใจมากๆค่ะ มาชมผลงานของเขากัน นะคะ ขออนุญาตนำเสนอค่ะ

บันทึกที่ 12

การสร้างเด็กให้เต็มตาม
ศักยภาพ

วิมาลี คุชลาวัฒน์

<http://gotoknow.org/blog/krumaimai/301058>

เข้าใจเด็กและช่วยให้เขาได้เติบโตเต็มตามศักยภาพ” เป็นคำที่นักการศึกษาทุกคนเคยได้ยินได้ฟังมาก่อน และเป็นเป้าหมายที่ต้องมุ่งไปให้ถึง แต่ความเข้าใจเด็กนั้น ต้องเป็นความเข้าใจเด็กแต่ละคนอย่างรอบด้าน ทั้งจิตใจอารมณ์ สังคม รวมไปถึงวิธีหรือลีลาการเรียนรู้ของเขาด้วย ครูที่ชาญฉลาดต้องจับหัวใจของเด็กให้เจอ รู้ว่าเขาเรียนรู้อย่างไร จัดงานให้เหมาะสมกับศักยภาพ ให้เขาได้ตั้งใจกับสิ่งที่ทำอยู่ และทำให้เขารู้ว่ามีคนเห็นว่าเขาตั้งใจ ครูต้องหาวิธีเรียนรู้ของเขาให้พบ และจัดสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ให้เหมาะสม เช่น สังเกตว่าเขาเรียนรู้ได้ดีหากได้เห็น ได้ยิน หรือได้ลงมือทำตัวเด็กจะรู้สึกมีความหมายขึ้นมา ถ้าเขาพบว่าตัวเองประสบความสำเร็จ เขาจะประสบความสำเร็จได้ถ้าเราให้โอกาส ช่วยให้เขาได้มีประสบการณ์ที่ดีในทุกๆ วัน แต่ถ้าเราออกคำสั่งมาก เขาก็ยิ่งต่อต้านมาก

บันทึกที่ 13

สอนคนเล็ก ๆ เดินตามรอยพ่อ

เฉลียว ฉลาด ฉลุย

อิงจันร์ ณ หนองจันร์

<http://gotoknow.org/blog/smallsmall/334884>

เมื่อบ้านพักครูถูกรื้อถอนออกไปทำคนเล็ก ๆ มีพื้นที่เล็ก ๆ สำหรับทำกิจกรรมเล็ก ๆ สักอย่างหนึ่ง คนเล็ก ๆ เหล่านั้นได้นำเรื่องนี้เข้าสู่สภานักเรียน โดยการนำของผู้นำนักเรียน เด็กชายราชศักดิ์ ลูกอินทร์ คนเล็ก ๆ หลายน คนได้เกิดความคิดหลากหลายในการใช้พื้นที่เล็ก ๆ ตรงนี้บ้างก็เสนอให้ทำสวนสมุนไพร บ้างเสนอให้ปลูกแปลงทานตะวัน บ้างก็บอกให้ขุดบ่อเลี้ยงปลา

บทสรุปของคนเล็ก ๆ ลงเอยลงได้ เมื่อบังเอิญมีรุ่นพี่ “รักดี” คนหนึ่ง คือคุณวิทยา ซึ่งได้รับทุนการศึกษาให้ไปศึกษาในระดับปริญญาตรีที่ประเทศอิสราเอล ได้เข้ามาอาสาที่จะช่วยสอนคนเล็ก ๆ ในเรื่องของการปลูกผักปลอดสารพิษ และการเลี้ยงปลาตุ๊ก ใครจะคิดว่าพื้นที่เล็ก ๆ ที่เคยเป็นบ้านพักครู จะได้รับการจัดสรรให้เป็นได้ทั้งแปลงผักปลอดสารพิษ และบ่อเลี้ยงปลาตรงตามความต้องการของคนเล็ก ๆ

คุณวิทยาก็มุ่งมั่นและยืนยันว่าทำได้แน่นอน เรื่องของดินไม่ต้องห่วง มีวิธีการ ที่จะพลิกฟื้นให้ดินตรงนี้อุดมสมบูรณ์ได้และเริ่มดำเนินการในทันที

บันทึกที่ 14

เข้าที่...ระวัง...!!!

ddLL

<http://gotoknow.org/blog/dd290850/278121>

เสาร์ที่แล้วชวนครูมาเรียนรู้เรื่องไตรสิกขา เพื่อจะนำไปพัฒนาเด็กคราวนี้จึงถึงคราวที่จะพูดคุยกันใน กลุ่มเล็กให้เข้มข้นขึ้นจะอย่างไรให้ได้ผลจะอย่างไรให้ผู้คนที่เกี่ยวข้องมองเห็นประเด็นของความร่วมมือ ทำอะไรจึงจะยืดหยุ่นจุดเด็กไว้ไม่ให้กระโจนไปในกระแสสังคมที่นำสู่ทางเสื่อม แม้งานของครูมากมายนัก แต่ก็ต้องหยุดตั้งหลักเพื่อร่วมกันคิดเล่าเรื่องนิทานคนตัดไม้ที่จอมปูนเผยแพร่วิวในบันทึกชวนกันฝึกฝนเรียนรู้วิธีดูแลเพิ่มสติปัญญาให้แก่กล้าเพียงพอต่อการนำไปใช้

ด้วยแม่มีใจปรารถนาดีเพียงใด ก็ต้องเข้าใจหลักวิชาที่จะนำมาปฏิบัติให้ได้ผลเริ่มต้นด้วยจุดหมายแห่งการพัฒนา ให้รู้ว่า... การงานใดๆ ในโรงเรียน ล้วนเป็นไปเพื่อมุ่งให้เด็กเรียนอย่างมีความสุขเพื่อให้พึ่งตนเองได้และใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าทั้งความปรารถนาาร่วมกันที่จะสอนด้วย ความรัก ความรู้ และความเป็นครูอย่างแท้จริง

หมวดที่ 5 ครูที่กำลังบำเพ็ญเพียรไปสู่ความเป็น “ครูเพื่อศิษย์” ควรทำอย่างไร บันทึกที่ 15

ไอดอล สอนเด็ก

small man

<http://gotoknow.org/blog/wijcha/331964>

เมื่อวานเย็นคุณครูที่บ้านเล่าเรื่องการเรียนการสอนในชั้นป.6 ให้ฟังพร้อมกับสอบถามความคิดเห็นโดยบอกว่าตอนนี้กำลังสอนเรื่อง ไอดอล อยู่มีคุณครูท่านหนึ่งมาฟ้องว่านักเรียนในห้องที่สอน เลือกไอดอลเป็นดาราเกาหลีกันหลายคน ผมก็เลยต้องรับบทศึกษานิเทศก์ให้กับคุณครูที่บ้าน ผมก็เลยถามคุณครูที่บ้านไปว่ามีหลักการอย่างไรในการสอนเรื่องไอดอล คุณครูที่บ้านบอกว่าไหนๆ เด็กก็ชอบดาราแล้วก็เลยให้เด็กเลือกดาราที่ชอบหรือที่เรียกกันว่าไอดอล มาคนละ 1 ไอดอล โดยดาราไอดอลที่เลือกมา จะต้องมีความสมบูรณ์ในเรื่องของลักษณะนิสัยที่ดีที่เป็นต้นแบบได้ส่วนหน้าตาเป็นประเด็นรอง ผมก็พยักหน้ารับ บอกว่าโอเคครับ สอนอย่างนี้ผ่านสิ่งที่พอ “ทวน” กระแสพวกนี้ได้ คือ เลือกเอาความประพฤติในสิ่งที่ดีงามมาจากไอดอล พวกนี้ครับตั้งได้ก็ต้องเด่นเรื่องความดี ความดีมาก่อนความดังครับ ส่วนความคลั่งไคล้ในเรื่องรูปร่างหน้าตาการแสดงออก ก็ให้เป็นประเด็นรองลงไป

UsableLabs

โครงการระบบออนไลน์เพื่อการจัดการความรู้สุขภาพ:
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ต.คอหงส์ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110
<http://usablelabs.org>
อีเมล: support@usablelabs.org
โทรศัพท์ 0-7428-7971 โทรสาร 0-7444-6564